

קונטרס
תיקון הכללי
עם הכוונות וביאורים

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תיקון הכללי

תיקון נורא ונפלא מאוד מאוד לכלליות החטאים
ומסוגל מאוד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל העניינים בגשמיות וברוחניות
יסדו תיקנו וציוה לפרסמו בישראל
רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב זי"ע

וכעת יז"ל בתוספת כוונות וביאורים
כמובא כ"ו בפנים הספר

ער"ה התשס"ח
ע"ה"ק ירושלים תובב"א

©
כל הזכויות שמורות
הוצאת "מכון ים החכמה"
שע"י ישיבת "תורת חכם" ללימוד הנגלה והנסתר
ירושלים עיד"ק תובב"א
ת.ד. 5245 ירושלים
טל': 057-3153884 פקס': 15325388242
דוא"ל: E-Mail: tc7@neto.bezeqint.net

ביאור לכוונות תיקון הכללי

ביאור ומקורות להכוונות וסוד עניינו

א

כוונה כללית במשך כל זמן אמירת התהלים

כתב בליקוטי מוהר"ן (חלק א' סימן ר"ה) וז"ל: וצריך לכוון בשעת אמירת תהלים, שתהלי"ם בגימטריא תפ"ח, שהוא מכוון כמספר השני שמות אל אלקים במלואו כזה: אלף למד, אלף למד הי יוד מב, שעל ידי השני שמות אלו יוצאה הטפה מהקלפה, כי הטפה היא בחינת חסד וגבורה כידוע, כי יש בה כח אש ומים – המימות ולחות, שהם בחינת חסד וגבורה, ועל ידי השני שמות אל אלקים הנ"ל שהם בחינת חסד וגבורה כידוע, שהם גימטריא תהלים כנ"ל, על ידי זה מוציאים הטפה משם, וזה צריך לכוון בשעת אמירת תהלים.

ועל כן צריך לומר עשרה קפיטל, כי יש עשרה מיני זמרה, שהם בחינת העשרה לשונות שנאמר בהם ספר תהלים כמובא (בגמרא פסחים ק"ז ובזהר) שהם אשרי ולמנצה ומשכיל והללויה וכו', עין בפרוש רש"י, ויש כח בכל לשון ולשון של העשרה לשונות הנ"ל לבטל כח הקליפה הנ"ל, כי כל אחד מאלו הלשונות, הם הפך הקלפה הנ"ל, עכ"ל.

ב

כוונות פרטיות לכמה מזמורים מתיקון הכללי

המשך לשונו שם: כי אשרי הוא לשון ראייה והסתכלות, הפך הקלפה הנ"ל שעקר כחה מקלקול הראות, מבחינת "ותכהין עיניו מראות", בבחינות "יהי מארת" חסר, ודרשו רבותינו, זכרונם לברכה (תקוני זהר תיקון מ"ד דף ע"ט): 'דא לילית' נמצא שעקר כחה מקלקול הראיה, ואשרי שהוא לשון ראייה היא הפך ממנה.

וכן משכיל, כי היא בחינת משפיל ומשפיל הוא הפך מזה, וענין זה עיין במקום אחר (לעיל בסימן י"ט) כי עיקר כחה להחטיא את האדם במקרה חס ושלוש, הוא על ידי לשון תרגום, שהוא בחינת משכיל על ידי תורגמן, שהוא מערב טוב ורע, לפעמים משפיל ולפעמים משפיל עיין שם.

וכן הללויה, הפך הקלפה, ששמה לילית, על שם שהיא מיללת ביללה תמיד, והלל הפך יללה, כי אותיות הל"י הם הפך יל"ה. והשאר לא פרש.

גם הטפה באה מהדעת שהוא בחינת חסד וגבורה כידוע, כי גם הטפה היא בחינת חסד וגבורה כנ"ל, וידוע שהדעת הוא בחינת המשה חסדים וחמש גבורות, על כן צריך לומר עשרה קפיטל. וזה בחינת (תהלים ל"ב): "לדוד משכיל אשרי נישוי פישע ראשי תבות נאף. שהוא נכנע על ידי בחינת לדוד משכיל, דהיינו תהלים. עכלה"ק.

ג

סוד כוונת העשרה מזמורים כנגד עשרה מיני נגינה

כתב בליקוטי מוהר"ן תנינא (סימן צ"ב) וז"ל: זה הענין של העשרה מיני נגינה הנ"ל שהם כנגד פגם הנ"ל, הוא מרומז בפסוקים אלו:

- ברכה** "אברך את ה' אשר יעצני אף לילות" וכו' (תהלים ט"ז).
- אשרי** "אשרי נשוי פשע כסוי חטאה" (שם ל"ב).
- משכיל** "ומה' אשה משכלת" (משלי י"ט).
- שיר** "בלילה שירה עמי" (תהלים מ"ב).
- נצוח** "למנצח אל תשחת" (שם נ"ט).
- נגון** "אזכרה נגינתי בלילה" (שם ע"ז).
- תפלה** "היאכל תפל מבלי מלח" (איוב ו').
- הודו** "פן תתן לאחרים הודך" (משלי ה').
- מזמור** "הנותן זמירות בלילה" (איוב ל"ה).
- הללויה** "אשה יראת ה' היא תתהלל" (משלי ל"א).

והבן היטב רמזים אלו.

ודע, כי אלו הם העשרה קפיטל שצריכים לאמרם וכו': "מכתם לדוד"–ט"ז. "לדוד משכיל"–ל"ב. "אשרי משכיל אל דל"–מ"א. "כאיל תערג"–מ"ב. "למנצח אל תשחת"–נ"ט. "למנצח על ידותון"–ע"ז. "תפלה למשה"–צ'. "הודו לה' קראו בשמו"–ק"ה. "על נהרות בבל"–קל"ז. "הללו אל בקדשו"–ק"ן. ואלו העשרה קפיטל תהלים הם תיקון גדול מאד מאד לענין הנ"ל, ומי שזוכה לאמרם באותו היום אין צריך לפחד עוד כלל מפגם הנורא של המקרה, חס ושלום, כי בודאי נתתקן על ידי זה. ובזכות תיקון חטא זה יבוא משיח צדקנו לקבץ נפוצותינו, כמו שכתוב (תהלים קמ"ז): "בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס", במהרה בימינו אמן. עכלה"ק.

והנה לפי המבואר בדבריו הקדושים משמע שהסדר שהביא להעשרה מיני נגינה הוא מכוון ממש להסדר של העשרה מזמורים כפי שמדרם מיד אח"כ בסמוך,

תיקון ביאור לכוונות תיקון הכללי הכללי ה

ותראה עוד שחמשה מהפסוקים שהביא הם מאותם פרקים של העשרה קפיטלאך האלו, ומכוונים ממש במקומם כשתסדר העשרה לשונות כפי סדר העשרה פרקים הנ"ל, ואלו הם ברכה, אשרי, שיר, ניצוח, ניגון. שהם לשונות א, ב, ד, ה, ו, מלשונות הנגינה שהביא, ומרומזים באותם פרקים שהם פרק א, ב, ד, ה, ו, מהעשרה קפיטלאך שהם בתהלים פרק ט"ז, ל"ב, מ"ב, נ"ט, ע"ז, ולכך נראה לפי"ז דגם שאר הה' לשונות שהביא אף שציינן להם פסוקים אחרים ולא הביא לשונות מהפסוקים שבאותם קפיטלאך, יש לומר ודאי שהם מכוונים כנגד שאר הה' קפיטלאך כפי סדרן, וכשנעיינן נמצא באותם ה' פרקים הלשונות שהביא כנגדם, ומכאן זה נראה להכריע לאיזה מיני נגינה יש לשייך אותם ה' פרקים אפילו שמצאנו כמה מלשונות הנגינה בכל פרק. והוא דהלשון הג' שהוא משכיל מרומז בפרק הג' שהוא פרק מ"א בפסוק אשרי "משכיל" אל דל וגו', והלשון הז' שהוא תפלה מרומז בפרק הז' שהוא פרק צ' בפסוק הראשון "תפלה" למשה וגו', והלשון הח' שהוא הודו מרומז בפרק הח' שהוא פרק ק"ה בפסוק ראשון "הודו" לה' קראו בשמו וגו', והלשון הי' שהוא הללויה מרומז בפרק הי' שהוא פרק ק"ן בפסוק ראשון הללויה הללו א-ל בקדשו וגו'.

ונשאר לנו רק הלשון הט' שהוא מזמור המכוון כנגד פרק הט' שהוא קפיטל קל"ז, שלא מצאנו לשון מזמור בפרק זה, ואמנם יש לפרש על פי מש"כ בליקו"מ שם שהביא על לשון מזמור הפסוק "הנותן זמירות בלילה" (איוב ל"ה) ונראה שרמז בזה לפרש פרק זה התשיעי שהוא על נהרות בכל אשר כל ענינו הולך על חורבן בית המקדש ובו מתחילין אמירת תיקון הצות שהוא בחינת נותן זמירות בלילה, ולכך הוא מכוון כנגד לשון מזמור אפילו שאין תיבת מזמור מופיעה בו. (ובזה יתפרש למה לו להביא מרחוק לחמו שהוא פסוק באיוב אחר שיש בתהלים עצמו עשרות פסוקים עם לשון מזמור, אלא שבא לרמוז ענין זה כמשנ"ת, וזהו שסיים בלשונו וכתב: "והבן היטב רמזים אלו" ודוק. ובאמת דיש לנו לחקור ולדרוש גם שאר הד' לשונות שהביא פסוקים ממקום אחר, מה בא לרמוז בזה, והיע"ב).

ד

סוד העשרה מיני נגינה מכוון כנגד עשר ספירות

והנה סוד העשרה מיני נגינה מכוונים כנגד עשר ספירות כדאיתא בתיקוני זוהר (תיקון י"ג), וזה סדרם שם: אשרי בכתר, שיר בחכמה, ברכה בבחינה, מזמור בחסד, נגון בגבורה, הללויה בתפארת, למנצח בנצח, הודו בהוד, רנה ביסוד, ע"כ. ולא נתפרש שם מלכות. ועי' עוד בזוה"ק (אמור דף ק"א ע"א) דאיתא בזה"ל: הא תנינן בעשרה מיני זמרא אתקרי (נ"א אתתקן) ספר תהלים. בנצוח. בנגון. במשכיל. במכתם. במזמור. בשיר. באשרי. בתפלה. בהודאה. בהללויה. ע"כ. והנה שם נוסף לשון תפלה שהיא כידוע בכ"מ כנגד מידת המלכות (שלא נתפרש בתיקו"ז הנ"ל הלשון שכנגדה), ומלבד

זה יש שם ב' שינויים מהתיקון הנ"ל והוא שלא נזכר שם לשון ברכה ורנה ותחת זה הוזכר לשון מכתם ולשון משכיל, ופירשו המפרשים שם דמכתם כנגד בינה והוא במקום ברכה הנזכר בתיקון הנ"ל, ומשכיל כנגד יסוד והוא במקום רנה בתיקון הנ"ל א.

והרי נתבאר מכל זה דהי' לשונות דנגינה הם כנגד י' ספירות ודברי רבינו מכוונים על פי יסודות הוזה"ק הנ"ל אלא שכנגד בינה הביא לשון ברכה כפי המובא בתיקון תי' י"ג ובוזה"ק פנחס רכ"ג, וכנגד יסוד הביא לשון משכיל כפי המובא בוזה"ק אמור ק"א ובגמ' פסחים, וכנגד מלכות הביא לשון תפלה כפי זוה"ק אמור והגמ' פסחים.

ומצאנו בע"ה בספה"ק עטרת צבי על הוזה"ק פ' ויחי (הובא דבריו בספר כולם אהובים דף ט"ז) שכתב ג"כ לכוון בכל אמירת תהלים כנגד הי' מיני נגינה שהם כנגד עשר ספירות וסידר שם הסדר כפי כל משנת בדברי רבינו לעיל, והוא בעיקר על פי סדר התיקון הנ"ל בתיקון י"ג אלא שהוסיף תפלה כנגד מלכות, ואמנם כנגד יסוד כתב רנה כדברי התיקון הנ"ל, אך כבר כתבנו דיש לפרש גם לשון משכיל כנגד יסוד כדאיתא בדוזה"ק אמור הנ"ל.

וכתב שם העטרת צבי דכל הקורא תהלים בכוונה זו ידע נאמנה אשר בכח המזמור לתקן פגם בהמדה והספירה אשר פגם בה ח"ו, ובלבד שיכוון לבו לשמים בשעה שקורא כל המזמור יכוון באמרו ובמחשבתו לתקן מדה זאת אשר פתח בה דוד וציין בראש המזמור, וכל מגמת פניו יהיה לתקן המדה החיא, אז בודאי יהיה לבו נכון בטוח בה' שיהיו לו לרצון אמרותיו לפני אדון כל, וימתקו מעליו כל הדינים וכל המקטרגים, ויתהפכו לו למליצי יושר וישוג מבוקשו במהרה, ומסיק שם דהעשרה לשונות הם כנגד עשר ספירות וכנ"ל.

והנה לאור כל המבואר ראינו לנכון לסדר בס"ד סדר העשרה קפיטלאך של התיקון הכללי עם הכוונות שנתפרשו, הן הכוונות הכלליות שהוא כוונת תהלים

א. ובגמ' פסחים קי"ז הובא ג"כ משכיל במקום רנה, ובמקום ברכה איתא תהלה ומבואר היטב ג"כ דסוד תהלה בבינה כמ"ש בספר שערי אורה שער ח' והובא במקום ברכה, ואמנם עי' עוד זוה"ק פנחס רכ"ג ע"ב דאיתא שם גם העשרה מיני נגינה כנגד י' ספירות ושם איתא תהלה כנגד מלכות וברכה כנגד בינה, ויש ליישב הענין דב' מיני תהלה הם הא' כנגד בינה והא' כנגד מלכות וכמ"ש בשערי אורה שם דיש בחי' הלל גמור בבינה והלל שאינו גמור במלכות עי"ש, ועי' שעה"כ י"ח ע"א דתהלה במלכות, ויש ליישב דבמקום שהזכיר לשון תפלה במלכות הביא לשון תהלה בבינה וזהו בגמ' פסחים הנ"ל, ובמקום שהביא בבינה לשון ברכה הביא במלכות לשון תהלה וזהו בוזה"ק פנחס הנ"ל.

שפירש רבינו שהם ב' שמות א-ל אלקי"ם במילוי, והוא כוונה כללית לכוון בכל עת אמירת התהלים (והוא גם כוונה כללית בכל אמירת תהלים ואף בשאר פרקים) והיצגנו אותה בראש כל עמוד כדי שיהיה לנגד הקורא תמיד. וכמו כן כוונת כל מזמור ומזמור כפי לשון הנגינה שלו המכוון לאחד מ' ספירות כפי משנ"ת, וגם הדגשנו בכל מזמור את לשון הנגינה אשר מרומז בו. וכמו כן הוספנו הכוונות הפרטיות שכתב רבינו בתורה ר"ה הנ"ל לקצת מן לשונות הנגינה, בראש אותו פרק המכוון לאותו לשון נגינה.

והוספנו גם כוונה לתקן כל מה שפגם באותה ספירה, והוא על פי דברי העמרת צבי הנ"ל, והנה אופן הכוונה בזה ראינו לנכון לצייר בשם הוי"ה ב"ה בניקוד אותה ספירה כידוע (עיי' ע"ה שער ח' פ"א, ובפרדס לרמ"ק שער הכוונה שער ל"ב פ"ג) דכל ספירה וספירה מרומזת בשם הוי"ה בניקוד מסויים כנגד אותה ספירה, וזה סדר הנקודות המכוונים כנגד י' ספירות: כתר-קמץ, חכמה-פתח, בינה-צירי, חסד-סגול, גבורה-שבא, תפארת-חולם, נצה-חירק, הוד-קיבוץ, יסוד-שורק ו', מלכות ניקוד צבא-ות שהוא שבא קמץ חולם (כמובא בע"ה שער מ"ד פ"ג). והכוונה בזה להאיר שם הוי"ה המנוקדת המכוונת כנגד אותה ספירה ועי"כ לתקן מה שפגם באותה ספירה.

ה

בענין הכוונה בשמות הספירות

הנה הצגנו כאן שמות הוי"ה המנוקדים על פי הספירות, דדרך הנכון ביותר לכוון בהספירות הק' הוא לכוון בשמות הוי"ה בהספירות, דאם מכוון על הספירות עצמן לא מוכח דמכוון על הא"ם ב"ה מהותו ועצמותו כדאיתא בספרי "כה' אלקינו אליו" - אליו ולא למידותיו. ולפיכך כתב הרמ"ק (פרד"ס שער הכוונה שער ל"ב פ"ב) דהמכוון בשמות בניקוד העשר הספירות ילך לבטח דרכו לא ירא ולא יפחד ואז ברור שכוונתו לא"ם ברוך הוא המתגלה ומתאחד עם ספירות אלו וכן משמע מהצ"צ בשורש מצות התפלה פרק ה', דהמידה מצד עצמה נקרא חסד או גבורה ואינו אלא בחי' נאצל וכשהוא יתברך מתלבש בהם ומתאחד בהם אז נקראים בשמות הקדושים.

וכן כתב בעל הלשם בספר הקדו"ש (דף מ"ג ע"א) דהמעמיקים בכוונות עפ"י האר"י ז"ל צריכים להיזהר לכוון רק בשמות הקודש ולא בפרצופים וספירות, והוא מאותו הטעם דהצ"צ הנ"ל, וכמבואר ג"כ בדברי הלש"ם בחלק הביאורים (ענף ב' אות ג').

ב. וכל זה דלא כאגרות הרמ"ז בסימן ו' שכתב שהמכוון בשם הספירות בפשטות כולל כל בחינה ובחינה שבכל מידה ומידה, וכמו שהעיר הפתח עינים החדש ח"א (דף קז ע"א), אבל נראה דגם לפי

ואין לומר למה לנו להכנס כלל לסודות וכוונות, הלא טוב להתפלל בסתמא ובפשיטות להשי"ת ולמה לכוון בפרטות השמות הק' וכמו שהאריך בזה הריב"ש בתשובותיו בסימן קנ"ז, דכבר כתב בספר פרי קדש הלולים מהאדמו"ר ה"עמרת צבי" מוידויטשוב (דף ג' ע"א דפוס חדש דף י"ד בסוף ההקדמה) דכיון שכתוב בספרי מי כהשם אלקינו וכו' אליו לא למידותיו כנ"ל, מזה רבים יחכמו להתפלל סתם להשי"ת וכמו שמובא בספרים בשם תשובת הריב"ש קנ"ז. ואמנם הפרי קדש הלולים האריך לסתור דבריו מחז"ל ומתקוני זהר, וכן האריכו כל המקובלים לסתור דבריו שהייבים לכוון לא"ס ב"ה איך שמתגלה ומתאחד בספירותיו הק', ועיין עוד בשורש מצות התפלה להרב הצ"צ (פרק ח' ט"ו) וכן הוא בספרי הרמח"ל. ומסיים דבריו הפק"ה, שכל זה דרך כלל אבל דרך פרט אשרי מי שמרגיל עצמו וקושר מהשבתו בצרופי שמוותיו ונקודותיהם וכו' בפרטותיהן ופרטות פרטותיהן הן באכילה ושתיה ושינה הן בכל המעשים וכו', ע"ש בדבריו.

ובענין מה שרבינו ז"ל אמר שאין לכוון בכוונות רק להתפלל בפשיטות כמובא בלקו"מ תנינא תורה ק"ב, שהיה אחד מאנ"ש שהיה מדבר עם רבינו ז"ל בעבודת השם והקפיד עליו רבינו ז"ל שלא יתפלל עם כוונות רק יכוון פרוש המילות כפשוטו. ואמר שעיקר התפלה היא דבקות להשי"ת, ועי"ז מתקרבין ומתדבקין בו יתברך.

הנה צריכים להבין כוונת רבינו ז"ל שאין לכוון פרטי הכוונות של האר"י ז"ל, דעי"י ריבוי הפרטים יוצא מדביקות ונעשה הכוונה כלימוד ועיקר הכוונה היא הדבקות שבתפילה, ומביא שם בפירוש דעיקר מה שרבינו הקפיד הוא אצל מי שאינו ראוי לזה, אבל כוונה כללית של שם הוי"ה ב"ה בבחי' שויתי ה' לנגדי תמיד הוא שייך לכל יהודי וכמבואר בריש שו"ע סימן א' ברמ"א, וכמובא בפוס' שיכוון שם הוי"ה בניקוד יראה, וכמבואר ברמב"ם הל' תפלה דהכוונה של עמידה לפני המלך מעכבת כל התפלה וכמבואר גם בהקדמת שער היחוד של האדמו"ר האמצעי מחב"ד ג', ואדרבא כיוון

אגרות הרמ"ז כשמכוון בספירת חסד או גבורה פירושו שכולל בכוונתו בחי' האלוקות שיש בתוכו דחייב הוא לכוון רק מצד בחי' האלוקות, וכמו שהאריך ג"כ רבינו הרש"ש בנה"ש (בדף ט' ע"ג) שחייבים לכוון בכל כוונה ההוי"ת המנוקדות דרך אז נמשך הכוונה מבחי' "טברקא דגושפנקא" ואינו עובר על קללת רשב"י הנזכרת שם ברש"ש, משא"כ מי שמכוון בפר' עצמם, ע"ש באריכות בדבריו הקדושים.

ג. והבנת הענין ביתר עומק הוא שכוונות פרטיות הם בבחי' בינה וכוונות כלליות הם בחי' חכמה. ובינה היא בחינת יש וחכמה היא בחי' אין כידוע ועי"י שעוסק בכוונות פרטיות יכול ליפול לבחי' חיצונית שהוא בחי' בינה ונעשה כלימוד, אבל כוונה כוללת מביאה לידי דביקות ביטול ויחוד שהיא דרך החכמה, אמנם שלימות העבודה היא לכוון בין בכללות ובין בפרטות ולאחד בין החכמה והבינה

שרואים מפורש בלקו"מ לכוון כמה כוונות הנוגעות לתיקון הכללי משמע שחא היתה כוונת רבינו על כוונות כוללות ורק על כוונות פרטיות של האר"י ז"ל, וכמו שרואים שרבינו אמר בהמשך התורה הנ"ל שאצל הצדיקים האמיתיים אפילו פרטי הכוונות הם ג"כ נחשבים לפירוש המילות ולדבקות, ואע"פ שיש עוד כוונות עמוקות בדברי רבינו ז"ל בענין זה אכמ"ל.

ו

בענין סדר המזמורים בתיקון הכללי

המעייין בסדר המזמורים שמידר רבינו ז"ל ימצא שהסדר הוא: בינה, כתר, יסוד, חכמה, נצה, גבורה, מלכות, הוד, חסד, ת"ת וצריכיין ליתן טעם לסדר זה, למה דוקא סדר זה מרמז על השיר שיתער לעתיד לבא (עייין לקו"מ מ"ט, וח"ב ח', צ"ב).

ואולי יש מקום לפרש בס"ד דידוע שרבינו ז"ל אמר דעיקר ענינו הוא ספירת הבינה כמבואר בדברי ר' אברהם בר' נחמן (עייין בספר כוכבי אור חלק חכמה ובינה) והענין הוא דכידוע עיקר הנאולה היא בסוד הכתר, דהוא בחי' היחוד האמיתי והשלם כמבואר בכל ספרי המקובלים, והנה רוב הצדיקים גילו הדרך לעלות לבחי' הכתר דרך החכמה, ועיקר החידוש של רבינו ז"ל הוא שגילה הדרך איך מוגיעים להכתר דרך בחי' הבינה, וזהו שאמר שהענין שלו הוא תפלה (עייין לקו"מ תנינא צ"ג) וביאור הדבר: דדרך החכמה נקרא הדרך של רחל בסוד המובא בזוה"ק (ח"ג רמ"ח ע"א) דאבא (חכמה) יסד ברתא (מלכות), והנה רחל היא בחי' תורה ולאח היא בחי' בינה ונקראת בחי' תפלה (עייין בדרוש ר"ח בלקו"ה הל' ד'), וכל הצדיקים גילו איך מוגיעים לתיקון ולמדת הכתר דרך התורה, שהוא דרך החכמה ורבינו גילה איך מוגיעים לכתר דרך התפלה, שהוא דרך הבינה והיינו דרך הלב.

וביאור הדבר הוא, דהנה ע"י פנימיות החכמה או פנימיות הבינה מוגיעים לכתר וכמו שכתוב בשעה"כ בדרושי ק"ש (דף י"ט ע"ג) דאין אנו יכולים להמשיך היום לא מפנימיות עתיק ולא מפנימיות או"א. וביאור הדבר דכיון דבזמן עולם התיקון לקח עתיק מחלק או"א את הג' ספירות הראשונות דאבא ואת הד' ספירות הראשונות דאמא, נמצא דפנימיות או"א שהוא בחינת הג"ר שלהם (שהוא פרצוף הפנימי הנקרא חב"ד כידוע) נמצא בעתיק שהוא הכתר. ובזה מבואר דע"י שמוגיע האדם בעבודתו לפנימיות אבא או פנימיות אמא (שהם חכמה או בינה) מוגיע לכתר ואמנם

עד שלא יהיה כלל סתירה ביניהם, וזוהי מדרגת הכתר הנקרא יחידה אשר בו מאוחדים החו"ב כאחד, ואדם כזה יש לו מעלה גדולה לכוון גם בכל הפרטים, אך דרך זו הינה דרך של יחידים ולא כל אדם זוכה לזה.

לפי"ז יש לומר דע"י פנימיות הבינה קרוב יותר להגיע לעתיק (שהוא הכתר) כיון שעתיק לקח ד' ראשונות דידה ולא רק ג"ר כהחכמה.

וזהו שאמר רבינו ז"ל (חיי מוהר"ן רפ"ט) אני קנן חדש מלא ישן, כי דרך רבינו, אע"פ שהוא דרך חדש הוא באמת אותו דרך של כל הצדיקים כי הולך לאותו מקום, וכמו שכל הצדיקים רצו להביא אותנו למדרגת הכתר כך גם רבינו ז"ל רצה להביא אותנו לבחי' כתר, אלו שיותר בנקל הוא להגיע דרך בחי' הבינה מדרך החכמה כנ"ל, ועוד שבבחי' הכתר עצמו שכלול מעתיק ואריך, שהם בחינות חכמה ובינה שבכתר, עיקר הנהגת הבריאה היא ע"י אריך שהוא בחינת בינה שבכתר, ואילו ז"ת דעתיק שהוא בחינת חכמה שבכתר הם מלובשים בתוכו ואינם גלויים, ולכן עיקר הנהגת הבריאה בפועל היא ע"י בחי' אריך שמתגלה בבחי' בינה י. ויש בזה דברים עמוקים מאד מאד ואכמ"ל בזה ורק באופן של מגלה מפה, והוא בסוד שבכתר מתגלה בחי' מלכות עמרת בעלה, וזה מורה שעיקר ההנהגה ע"י התחתון אע"פ שבהעלם יש ביטול גמור לעליון.

ונקדים הקדמה קצרה על מנת להבין הענין כמציין מן החרכים: הנה ידוע שיש חילוק בין בחי' משה לבחי' משיח שמישה הוא בחינת חכמה וענינו הוא השגת האור האלוקי והדבקות בביטול גמור אליו יתברך בבחינת אי. ובחי' משיח היא דבקות בבחי' יש ובחי' עצם, והוא בסוד הבינה שהיא בחינת ישות, אבל היא מדרגה פנימית ועליונה המגיע לדרגת כתר אשר שם – אני ואין – כחדא, ולפיכך משיח נקרא ירום ונישא וגבוה מאד (ישעיה נב, יג). והנה כל התרי"ג מצוות הם מגלים את הדבקות בהשי"ת בבחי' החכמה שהיא גילוי האור האלקי והביטול אליו, אבל מצות התשובה ששרשה מפנימיות בינה, פנימיות הלב מדבקות את האדם בעצמות א"ס ב"ה כמבואר באריכות בספרי חב"ד.

ולפיכך עתיד משיח צדקינו לאתבא בתיובתא אפילו לצדיקיא, והכוונה היא לאותם צדיקים המקושרים לקב"ה רק מצד האור בבחי' תמונת ה' יביט אבל לא מצד השגת העצם, ומשיח צדקינו יגלה דבקות יותר נעלמת שהיא דבקות מצד עצם פנימיות הלב הדבוקה בעצמותו יתברך, ולפיכך רבינו גילה דרך הבינה ודרך התפלה והתשובה שהיא בחי' הרגשת היש, המעלה את האדם לבחי' העצמות, ואילו שאר הצדיקים גילו דרך הביטול שהוא כללות מעלת האדם בביטול לבחינת האור שהיא בחינת החכמה כנ"ל.

ד. וכמו שידוע דתפילין דשמושא רבה הם בחי' אריך שהם תפי' דרש"י בבחי' בינה דגדלות ומלובשים בתוכו ז"ת דעתיק אשר הוא בחי' חכמה, ותפילין דראב"ד הם תפילין דר"ת בחי' חכמה, ואעפ"כ עיקר הנהגה היא בחי' הבינה ולא החכמה דתפילין דרש"י הם העיקר.

ואמנם זוהי דרך גבוהה ומסוכנת כי אם תהיה ההתקשרות בהעצמות בבחי' הכתר בלבד, ולא תהיה כלולה גם מבחי' החכמה, אזי יכול להתהפך הכתר לכתר ח"ו, ולפיכך מיד כששבים בתשובה ועולים אל בחי' העצמות צריך לקבל עליו תורה ומצוות ע"י מידת הביטול ולהכלל באור החכמה, ואז מתגלה הדבקות בעצמות בבחי' הכתר בשלמות ולא בבחי' כרת ח"ו, והדברים עמוקים מאוד ונכתבו רק ברמיזה כי א"א להאריך בזה.

ובזה נבוא לבאר סדר המזמורים שבתיקון הכללי: דהנה ההתחלה היא בבינה (בחי' ברכה) כמשנ"ת, שזה היה עיקר ענינו של רבינו ז"ל כנ"ל, ומשם מגיעים לכתר (בחי' אשרי) ע"י פנימיות הבינה כמשנ"ת, וזה בחינת תיקון קו השמאל וביחנת לאה שהיא כנגד בינה כמשנ"ת, ואח"כ צריך לתקן קו הימין שהוא חכמה והוא בחי' רחל כמשנ"ת דאבא יסד ברתא, ולכך אחר הכתר בא היסוד (בחי' משכיל) אשר שם מדרגת רחל דימות החול שהיא עשרת היסוד דז"א (עיי' נח"ש דף ז' ע"ג), ואחר היסוד חכמה (בחי' שיר) שזהו המוחין דקו ימין הנמשכים לרחל.

ואז מקבל האדם הכח להיות בבחי' השני למלך (דספורי מעשיות) דיש לו כל המוחין דחול, בחינות לאה ורחל, ונקרא שני למלך דהוא שלמות המוחין דבינה (דהיא שניה לבחי' חכמה הנקראת התחלה וראשית שהיא בחי' האחדות במאציל, ובמצב של שני למלך עדיין אינו במצב אחדות, רק שני) ואז נשלח לנצח (בחי' ניצוח) מלחמות השם להעלות הב' גבורות הקשות שנקראות גבורה ומלכות (בחינות ניגון ותפילה), דגבורה היא שורש המלכות שכן תפילין של יד אחוז ביד שמאל ולכך אחר החכמה בא נצח גבורה ומלכות. והיינו שהצדיק נשלח לנצח הגבורות החזקות שהם בחי' מלך השביעי שהוא מלכות ושורשו הוא הגבורה ואז זוכה לשלמות של משיח בן יוסף שנקרא הוד (בחי' הודאה) וזוכה לחסד (בחי' מזמור) שהוא בחי' אבא (דהוא מלביש החסד דא"א), ובחי' אבא היא שורש משיח בן יוסף, ולכך אחר הגבורה בא הוד וחסד ואז נכלל מתרין משיחין, דהתחיל בתיקון משיח בן דוד שהיא בחי' הבינה והלך לבחי' הכתר כמשנ"ת, ואח"כ תיקן בחי' הימין בחי' החכמה של חול דהוא יסוד וחכמה כמשנ"ת, ומכאן זה מנצח הגבורות של מלך השביעי בחינות גבורה ומלכות שהיא (בחי' הלוליה) הנוק' האמיתית והיא בחי' רחל דיום השבת העולה ונגדלת בכל קומת הז"א פב"פ ע"י מוחין דחיה כידוע. וזכה להגיע למוחין דחיה שהוא בחי' רחל דהיא דרגא דהוד כידוע דאיהו בנצח ואיהו בהוד, ואז מקבלת מוחין דאבא והוא בחי' חסד וכו' דהוא בחי' אבא כנ"ל ואזי מגיע למדרגת התפארת דהיא שלמות המדרגה דז"א (שהוא בחינת תפארת) אחוז בעתיקא, דכשהצדיק נכלל בז"א שהוא עצמות דגופא, בחי' אצילות מתגלית בו ביותר.

וזהו בחי' משיח בן דוד בשלמותו שכלול מתרין משיחין בסוד קו אמצעי כמבואר בדברי הצמח דרוש ברית מילה, ששלימות משיח היא כשמתלבש בו בחי'

התפארת ונכלל בהשי"ת^ה וכמבואר בלשם בכמה מקומות כגון בספר הכללים כלל י"ז ענף ד' בהגה"ה ע"ש ואע"פ שלכאורה קשה לפי מהלך זה, מדוע בחול המושכת החכמה היא מספירת החכמה ובשבת שהוא יותר גבוה קוראים למוחין דחיה שהיא בחי' חכמה, חסד. התרוץ הוא ע"פ מה שמבואר בכתבי "בעל הסולם" דבחכמה דחול המוחין דאבא שמתגלים מחזה ולמטה הם מוחין דאבא ממש בלי לבוש של בחי' חסד, ולפי דרכו החסדים הם בבחי' מוחין דבינה בחי' לשמה (לשמה היא בחי' בינה בחי' לאה כידוע) אבל מוחין דחיה דשבת הוא בחי' חסד דשם המוחין דחיה הם בבחי' לשמה הגמור כי יש להם לבוש של מוחין דאימא הנקראים בחי' חסד שהוא בחי' לשמה כנ"ל. וכל זה כתבתי בדרך אפשר והשי"ת יזכנו לדעת אמיתיות רז זה.

ה. וצריכים לידע שיש בחי' בתפארת שגבוה מכל הספירות כמבואר במשנת חסידים בספר יושר לבב (דף כ"ג) ובפרוש הגר"א על ספרא דצניעותא (דף כ ע"ב), דענין התפארת הוא המקום הכי תחתון שמאוחד עם אלוקות בתמידות וזו מעלתו שהוא דבוק באלוקות תמיד ולאפוקי המלכות שלפעמים יורדת למקום הפרוד.

ולכן יש לו מעלה על הפר' העליונים דאע"פ שהוא יותר בחינת יש מהם, דהם בבחי' אין מכל מקום הוא מאוחד עם אלוקות בתכלית ונמצא שדוקא בת"ת מתגלה היש ואין הגדול ביותר, בסוד ז"א אחוז בעתיקא.

וזהו שבסדר התיקון הכללי לאחר שתיקן הגבורה והמלכות שהם הגבורות התחתונות ביותר מגיע לבחי' התפארת. דבהתחלה שעלה מבינה לכתר היה לו האור של לאה דימות החול, וכשעלה מיסוד לחכמה קיבל האור של רחל של ימות החול, ואז נעשה בבחינת השני למלך שיש לו מוחין דבינה שחייב לברר הבריורים העמוקים ביותר להעלות העולם כולו להשי"ת ולנצח הגבורה ומלכות שהם בחי' הגבורות הקשות כנ"ל, בחי' כל ההסתרות של העולם הזה ואזי מגיע לבחי' רחל דשבת שבחינתו היא ההוד שמקבל מהחסד שהוא בחי' חיה דאצילות, דאבא דאצילות עומד בחסד דאריך שהוא בעל החסד השלם ולא כדוגמת רחל דחול שהיא בחי' חכמה בלי חסד ואז מקבל מוחין דחיה אמיתי בבחי' שבת וזוכה לבחי' התפארת שהיא בחי' מוחין דיחידה בבחי' ז"א אחוז בעתיקא, ולכן דוקא המדרגה העליונה ביותר מתגלה בבחי' התפארת (ועייין עוד בנר ישראל בדף ל"ב-ל"ג דפוס חדש דשם הוי"ה בניקוד חשק הוא בחי' החשק שיש לשי"ת בבריאת העולם, שצבאות ישראל יעסקו בתורה שהיא תכלית כל התכליתים, וכן אמר בכתר שם טוב שצבאות בתפארת, ולכאורה קשה על דבריו שצבאות תמיד במלכות כנודע אבל לפי מה שכתבתי אתי שפיר דכשממשיכין הכתר העליון ביותר אזי מתגלה בחי' התפארת ואכמ"ל), וכל זה כתבתי כמצייץ מן החרכים והשי"ת יאיר עינינו בתורתו ונאריך במקום אחר, אי"ה.

בענין ניקוד ספירת המלכות שבתיקון הכללי

נסתפקתי ספק גדול אם צריכים לנקד שם הוי"ה דמלכות או אין צריכים לנקדו או אם צריכים לנקדו בניקוד צבאות או בניקוד לעולם ואפרש את שיחתי ב"ה.

דהנה הרמ"ק בפרד"ם בשער הכוונה (שער ל"ב פ"ג) מביא שהמלכות היא בלי נקוד ורק מקבלת מכל המ' נקודות (ועי' בשעה"כ דרוש ו' דעמידה דף ל"ז ע"ב ד"ה אות אחרונה), דמשמע שהניקוד דספירת הנוק' הוא לפי מה שמאיר בה הז"א וממילא משמע דבכללות היא בלי ניקוד וכן כתב ה"כרם שלמה" (בה"כ שער השנת"א פ"ה עמוד שכ"ג) שהמלכות אין לה ניקוד ומקבלת כל הניקוד מהז"א. וכן מפורש כבר בדברי רבינו האר"י ז"ל (בשער ההקדמות דף מ"א).

אמנם רבינו האר"י בשער המצוות (פר' ואתחנן בכוונת חק לישראל של כתובים ותלמוד), הביא דשם הוי"ה הוא בניקוד צבאות. ועי' ב"שמן ששון" (ה"ד קע"ג ע"א) דקשיא ליה דמצד אחד משמע בשער המצוות דצבאות היא מל' דבגופא דז"א, אבל לא משמע כן בשער החק' דף מ"א דשם כתב דמל' דז"א אין לה ניקוד, וכן בנוק' דז"א הנפרדת הכוללת י' ספירות כתב שיש רק הוי"ה אחת בלא ניקוד, וכן בשער רוח"ק דף ב"ן יהוד ר"א ובסידור הרש"ש בכמה מקומות ביחוד המרכבה קודם התפלה ובברוך שאמר וכו' כתוב שם הוי"ה בניקוד צבאות, וכן בכוונת המשכת המוחין בק"ש ועמידה במילת אחד בהמשכת המוחין דחיצוניות דפנימיות, שנמשך צלם שלם דמוחין די' ספירות לז"א כתב מלכות בניקוד צבאות וכן בעמידה בכוונת מילת באהבה בהמשכת המוחין לתוך הנוק' בתיבות מלך עוזר וכו' ע"ש. ומסיים הרש"ש דנלע"ד דמכאן (היינו משער המצוות) למד הרש"ש ז"ל לכתוב בסדור מלכות בניקוד צבאות.

ועיין בספר לשם שבו ואחלמה (בהלק הביאורים בשער הנקודים פ"א אות נ"ג) דפירש דהענין של שם צבאות במלכות הוא משום שכלולה מכל הסגולות כמבואר בתיקונים דף י"א סוף ע"ב, וכותב שם שלפני התיקון היא בלתי נקודה דאין לה נקודה מיוחדת וכלולה מכולם ולאחר התיקון נקודה צבאות שכן כלולה מנצח הוד יסוד, כי נצח הוא כלול מחסד ועולה עד הכתר שהוא קמץ והוד כלול מגבורה שהוא שוא, ויסוד כלול מת"ת שהיא חולם והיא מנוקדת בשוא קמץ חולם, שהוא ניקוד צבאות, וקדמה בה השוא משום שהיא מסטרא דגבורה ויראה, שקדמה לאהבה. ונמצא לפי דבריו שלפני התיקון היא בלי נקוד ולאחר התיקון היא בנקוד צבאות וכמו שסידר הרש"ש תמיד לכוון בכוונות בניקוד צבאות.

אבל בספר בגדי קדש אשר לאהרן (עמ' של"ט בתשובה פ"ו) מביא שגם בסידור הרש"ש לפעמים כתוב בניקוד צבאות ולפעמים כתוב בניקוד לעולם וכתב שבעשיה ובבריאה היא בניקוד צבאות וביצירה ואצילות בניקוד לעולם והפירוש הוא שאצילות ויצירה שהם בחינת זכר שהם יו"ד וא"ו שבשם הוי"ה הם בחי' עולם בבחי' "אמרתי עולם חסד יבנה" (תהלים פ"ח). ומביא עוד שבכל פסוקי התורה הניקוד הוא לעולם והטעם הוא שהתורה נקראת פנים בפנים בחי' זכר שהוא ז"א וז"א נקרא עולם. ונמצא לפי דבריו דכל בחי' אחור ובחינת נוק' הם בחי' צבאות, וכל בחי' פנים וזכר נקודה לעולם (ועיי' בספר משנת חסידים מסכת בריאה דערבית פרק י"ד משנה א' שכל הוי"ו"ת שבתורה הם בניקוד צבאות, אמנם בחומשים שלנו נקודה לעולם).¹

נמצא לפי הנ"ל שגם בין תלמידי הרש"ש היו מחלוקות אם הרש"ש ניקד תמיד מלכות בניקוד צבאות או לפעמים בצבאות ולפעמים בניקוד לעולם. ולענינו כאן בענין תיקון הכללי שמרמוז על בחי' לעתיד לבוא שהוא יהוד גמור אולי יש ענין לנקד בניקוד לעולם שהוא גבוה מצבאות דבזמן היחוד נקראת ע"ש הזכר (עפ"י הבגדי קדש הנ"ל). ומצד שני אולי י"ל שהרי תיקון הכללי הוא בבחי' שיר פשוט כפול משולש מרובע, בחי' אחוריים, והוא הענין שלעתיד זוכים למדריגת מלכות עטרת בעלה, והמדרגה העליונה ביותר נקראת אור אין סוף והמלכות כביכול בבחי' אח' לבחי' א"ם, וממילא שייך לומר שחייבים לכוון צבאות להראות שהיא בבחי' אח' (רק שהאח' הזה גבוה מכל המדרגות שלמטה ממנו ודו"ק).

ויש גם לצדד דאפשר שצריך לכוון בשם הוי"ה בלי ניקוד, כיון שבעקודים המל' היא אספקלריא דלית לה נהרא. ועולם העקודים הוא בחי' הכתר עליון, וגמר התיקון שהוא בחי' תיקון הכללי שהוא בבחי' כתר, ואולי אין שם ניקוד כלל, ובפרט לפי שימת הרמ"ק שהבאנו ועוד שלפי רבינו האר"י בכוונת שמונה עשרה אין ניקוד למלכות.

ועיי' בספר "נר ישראל" להמגיד מקאזניץ (עמ' ל"ב אות ב') שענין צבאות הוא שנעשה כל הבריאה ע"י שם זה, ונקרא נקוד חשק (הולם, שוא, קמץ שהוא ניקוד צבאות) וניקוד צבאות הוא הניקוד שמרמוז על חשק השי"ת בבריאת העולם שצבאות ישראל יעמקו בתורה. ובספר "אור ישראל" (בדף י"ג ע"ב) כתב שניקוד צבאות הוא ג"כ בחי' ניקוד לעולם שהוא ג"כ בחי' חשק רק בסדר אחר. והסוד הוא שניקוד לעולם מורה כי החולם

1. ומפי מו"ר הר' משה ש"ץ שליט"א שמעתי ששמע מפי הרב המקובל הרב דרוז שליט"א דנקוד צבאות הוא בחי' רחל וניקוד לעולם הוא בחי' לאה (וזה דומה למה שכתוב בבגדי קדש הנ"ל דניקוד לעולם הוא בחי' פנים), וכשרחל מתגדלת במקום לאה היא בניקוד לעולם, (והוא נ"מ במקום שו"א משפיע ללאה ורחל עדיין מחוזה ולמטה שאז לפי ההסבר של הרמ"ש היא בניקוד לעולם ולפי הבגדי קדש עדיין לא מוכח שהיא תהיה בניקוד לעולם כיוון שעדיין אין המוחין דפנים בזכר וצ"ע.

הוא עמוּדא דאמצעיתא בין תרין דרועין. ובזה אתי שפיר קצת הסתירה שהבאנו לעיל על מה שכותב המשנת חסידים ששם הוי"ה שבתורה הוא צבאות ואצלנו מנוקד לעולם, דבאמת שניהם בסוד ניקוד חש"ק רק שישנם שתי בחינות של אותו ניקוד. ואף שצריך הרבה סיעתא דשמיא להבין דבריו הקדושים של המגיד מקאזניץ על מתכונתם (ע"ש ובפרוש הנדפס מחדש מה שמביא ממק"א), מ"מ נראה ששתי הבחי' לעולם וצבאות הם בחי' הניקוד שגורמים להבריא, היינו שמעוררים החשק לבריאת העולמות משום ישראל שיעסקו בתורה ומצוות, רק שלעולם הוא בחי' היחוד דעמוּדא דאמצעיתא בין תרין דרועין בחי' חג"ת, דהיינו היחוד דאו"א עילאין וישסו"ת שנקראים חג"ת ובחי' זכר. וצבאות הוא בחי' היחוד שמתגלה מעלת צבאות ישראל בבחי' אשת חיל עמרת בעלה בבחי' היחוד של עתיק ונוק' ואריך ונוק', וכיון שהתיקון הכללי הוא בחינת היחוד העליון ביותר, נראה שיש לכוון בניקוד צבאות, ועוד שלהש"ש לפי שיטת הרש"ש תמיד חייבים לכוון בניקוד צבאות, ועוד ששם הוי"ה בלי ניקוד מרמז גם על בחי' התהו לפי הלשם הנ"ל, ולפיכך דעתי נוטה לנקד כאן ניקוד צבאות. וקצרתי בזה כי א"א להאריך יותר כאן. והשי"ת יעזרנו לכוון אמיתות רצונו עם כלל ישראל יחד, אמן.

ח

כוונת שיר פשוט כפול משולש מרובע

הנה נתעוררתי ע"י חברי (ר' מ"ה בח"א) להוסיף על כל מזמור כוונת שיר פשוט כפול משולש מרובע כמבואר בזהר תיקון ג"א, שהוא שם הוי"ה בריבוע כזה: י, יה, יהו, יהו"ה והם עשר אותיות כנגד עשר ספירות, ולהדגיש בכל קאפיטל האות ששייך לו כפי בחינת הספירה שמכוון כנגדו. וכמבואר בדברי רבינו ז"ל בתורה מ"ט, ה' ובתנינא ה' שהשיר שיתער לעתיד לבוא יהיה שיר פשוט כפול וכו' כמבואר בתיקונים, וכן להוסיף הכוונה דה' חסדים וד' גבורות שבדעת, וכמו דכתב רבינו ז"ל (לקו"מ ר"ה), כי הטיפה באה מהדעת שהוא בחי' חסד וגבורה, כידוע, כי גם הטיפה היא בחי' חסדים וחמש גבורות, על כן צריך לומר עשרה קפיטל, ע"כ.

ט

כוונת שם ע"ב ז

הנה ידוע שתיקון הכללי הוא בסוד שם ע"ב שהוא בחי' שיר פשוט כפול משולש מרובע, שהוא בגימ' ע"ב, וכידוע מר' האר"י ז"ל שטיפת היחוד היא שם של

ז. כוונת שם ע"ב נלקחו מהספר החשוב תהלים "זכות לישראל" להרב יעקב צדיק שליט"א ברשות המחבר.

ע"ב. והנה כאן כוונת שמות ע"ב שרמוזים בתיקון הכללי שהוא סוד היחוד. ושיר פשוט כפול משולש מרובע הוא יהוד בדרך אריך שהוא בחי' פנימיות בינה בסוד אחרים והוא מתאחד עם עתיק שהוא פנימיות החכמה שהיא בחי' שם ע"ב וכל ענפיו שהם הע"ב שמות. וע"י היחודים הללו מאחדים החכמה הבינה והאריך עם בחי' העתיק במקום גבוה מאוד ומעוררים שני דרכי התשובה שהם בקי ברצוא ובקי בשוב, דבינה היא בחי' רצוא וחכמה היא בחי' שוב, וגם אריך הוא בסוד הרצוא וההשתוקקות ועתיק הוא בסוד השוב שמתענג על השי"ת בכל מקום ובכל מצב שנמצא בו, וע"י זה כל הירידות מתהפכות לעליות גבוהות כביאת גואל צדק ברחמים בב"א.

בעניין התיקונים הנעשים ע"י אמירת תיקון הכללי

א הנה נודע כי התיקון הכללי אשר גילה לנו רבינו ז"ל הוא בסוד עשרה מיני נגינה בסוד השיר שיתער לעתיד לבא אשר על ידו עולים ישראל מן הגלות, שהוא שיר פשוט כפול משולש מרובע כדאיתא בתיקונים (תיקון כ"א, ועיין לקו"מ ח"א ר"ה וח"ב צ"ב), ועניין זה השיר שיתער לעתיד לבא שהוא בסוד שם הוי"ה בריבוע (י"ה יח"ו יהו"ה) מובא בסה"ק תורת חכם (דף ק"ג ע"ב) וז"ל: כתב בספר הגלגולים, נודע כי האצילות נמשך עד סוף העשיה ומתלבש תוך הבריאה שגם היא מתפשטת עד שם, והבריאה מתלבשת ביצירה שגם היא מתלבשת עד שם, ונמצא כי בעשיה מתלבשים ד' עולמות אבי"ע זה בתוך זה וביצירה ג' לבד והם אצילות בריאה יצירה, ובבריאה ב' לבד והם אצילות בריאה והאצילות אינו אלא אחד עכ"ל (לשון שער הגלגולים), ונראה כי זה פוד ההוי"ה בריבוע כי הוי"ד הוא סוד האצילות שהוא אחד לבד, והוי"ד ה"א הוא בבריאה ויה"ו הוא ביצירה וההוי"ה שלימה הוא בעשיה ששם כל הד' עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה, ע"כ דברי התו"ח. ולכאורה קשה שבעולם העשיה התחתון ישנה הוי"ה שלימה ובאצילות העליון הוא רק י' בלבד, אלא העניין, דסוד השיר שיתער לעתיד לבא שאז הכל יתתקן וכל עולמות ב"ע הנפרדים יעלו לעולם האצילות ויתהפכו לאלקות (כמבואר כ"ז בספר רחובות הנהר דף ב' ע"ב), ואזי אדרבא כל מה שיש העלם יותר נעשה ע"י זה גילוי אלקות ביותר, בסוד התשובה שזדונות נעשים לו כזכויות כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (יומא פ"ו ע"ב).

ב ועוד אמרו בגמרא (יומא פ"ו ע"א): ארבעה חלוקי כפרה שהיה רבי ישמעאל דורש, אמר שלשה הן ותשובה עם כל אחד ואחד, עבר על עשה ושב אינו זו משם עד שמוחלין לו שנאמר שוכו בנים שוככים עבר על לא תעשה ועשה תשובה תשובה תולה ויום הכפורים מכפר שנאמר כי ביום הזה יכפר עליכם מכל המאתיכם, עבר על כריתות ומיתות בית דין ועשה תשובה תשובה ויום הכפורים תולין ויסורין ממרקין שנאמר ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עוונם, אבל מי שיש חילול השם בידו אין לו כח בתשובה לתלות ולא ביום הכפורים לכפר ולא ביסורין למרק אלא כולן תולין ומיתה ממרקת שנאמר ונגלה באזני ה' צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמותן.

ג וכתב רבינו האר"י החי בשער הגלגולים (הקדמה כ"א): כבר הודעתך כי ד' אותיות של הוי"ה, מתחלקות בד' עולמות אבי"ע, ובכל אות מהם יש הוי"ה אחת, והם, אות י' והוי"ה אחת מהם דע"ב, באצילות. ואות ה' והוי"ה אחת מהם דס"ג, בבריאה. ואות ו' והוי"ה אחת מהם דמ"ה, ביצירה. ואות ה' והוי"ה דכ"ן, בעשיה. נמצא,

כי החוטא פוגם כביכול בד' עולמות הנזכרים, וגם בשמו הגדול יתברך. וז"ס פסוק ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי, פירוש, בשמי ממש. כל אחד כפי מדרגת נפשו, כמו שביארנו. ועד"ז כששב בתשובה, מתקן בשמו הגדול ממש, בארבעה אותיותיו. וז"ס ארבעה חלקי כפרה, ותשובה לד' מיני הטאות. נמצא, כי הארבעה הטאות פוגמים בארבעה אותיות הוי"ה, וארבעה מיני תשובות וכפרות, חוזרים לתקן ארבעה אותיות הוי"ה.

ואחר שהקדמנו לך ההקדמות הנז', נבאר עתה לשון המאמר, וזה עניינו, הא', עבר אדם על מ"ע, לא זו משם עד שמוחלים לו וכו'. וקודם שנבאר עניינו, נחזור להקדים הקדמה אחרת, והענין הוא, דע, כי תשובה, ר"ל, תשוב ה'. וארבעה מיני תשובות הם, לפי שלפעמים תרד העשיה, שהיא ה"א תתאה, אל שלשה ראשונות של י"ם דקליפה, וזה נקרא גלות שכינה. ואם החטא יותר חמור, יוריד האדם בחטאו את העשיה, בשלשה אמצעיות של הקליפות. ואם יותר חמור, יורידנה בשלשה תחתונות של הקליפה. ואם החטא יותר חמור, יורידנה כמלכות הרשעה העשירית שבי"ם של הקליפות. הם הם ארבע בחי' של גלות שכינה שהיא העשיה, היורדת בתוך הקליפות.

אמנם מי שפוגם ביצירה, או בבריאה, או באצילות, אינו גורם שיורדין אל הקליפות, כי הקליפות למטה מעולם העשיה עומדות, אבל הוא באופן אחר, וכו' ארבעה מדרגות הנז' ממש, והוא, כי היצירה יורדת בעשיה, בשלשה ראשונות שבה. ולפעמים בשלשה אמצעיות. ולפעמים בשלשה תחתונות. ולפעמים כמלכות של עשיה. והרי הם ארבעה מדרגות בירידת היצירה בעשיה, וגם הם נקראים גלות אל עולם היצירה, יען ירד מקדושתו החמורה, אל קדושה קלה שבעשיה. ועל דרך זה מדרגות אלו הארבעה הם בירידת הבריאה ביצירה, ונקרא גלות הבריאה. וכן על דרך זה בירידת האצילות אל הבריאה, ונקרא גלות האצילות, בארבעה מיני מדרגות עצמם הנזכר וכל אלו נקראים גלות שכינה. (ועיין בספר משנת חסידים מס' התשובה פ"ד דף קל"ד ע"ב ובתיקון הרש"ש לפ"ד תעניות).

ד] והכלל העולה מדברי רבינו האריז"ל, שד' הפגמים, שהם: מצוות עשה, מצוות לא תעשה, לא תעשה שיש בו כריתות ומיתת בית דין, חילול השם, הם כנגד ד' עולמות אבי"ע, וע"י ביטול מ"ע פוגם בעולם העשיה – שמפריד עולם העשיה מהיצירה ומפריד ה' אחרונה מאות ו' דשם הוי"ה. וע"י שעובר על מצוות לא תעשה פוגם בעולם היצירה – שמפריד עולם היצירה מהבריאה ומפריד אות ו' דשם הוי"ה מה' ראשונה. וע"י שעובר על מצוות ל"ת שיש בה כריתות ומיתת ב"ד פוגם בעולם הבריאה – שמפריד עולם הבריאה מעולם האצילות ומפריד ה' ראשונה דשם הוי"ה מאות י'. וע"י שעובר על חילול השם רח"ל פוגם בעולם האצילות – שמפריד האצילות מא"ק ומפריד אות י' דשם הוי"ה מקוצו של י'.

ועוד גילה לנו בזאת רבינו האריז"ל שנעשה בזה עוד פגם פרטי, דכשפוגם במצוות עשה מוריד המלכויות של כל העולמות אבי"ע, הן דאבי"ע הכללי והן של אבי"ע הפרטי למקום החב"ד שלמטה מהם, הן לאבי"ע הכללי והן לאבי"ע הפרטי. וכשאדם פוגם במצוות לא תעשה הוא גורם להוריד את בחי' הו"ק שהם ספירות הג"ת נה"י של כל עולמות אבי"ע, בין דאבי"ע הכללי ובין דאבי"ע הפרטי, למקום החב"ד שבעולם שלמטה מהם, ועי"ז גורם שבחי' המלכות שירדה ע"י הפגם שבמצוות עשה למקום החב"ד, יורדת יותר למטה למקום החג"ת, ונמצא כי בפגם דלא תעשה ישנן שתי בחינות ירידה, ירידת הו"ק לחב"ד וירידת המלכות לחג"ת. ואם הוטא ח"ו בכריתות ומיתת בי"ד רח"ל גורם להוריד את בחי' הבינות שישנם בכל עולמות אבי"ע בין הכללי ובין הפרטי, למקום החב"ד שבעולם שלמטה מהם וגורם עוד לבחי' הו"ק לירד מחב"ד לחג"ת וכן להמלכות לירד מחג"ת למקום הנה"י. ונמצא שהעובר על כריתות ומיתות בי"ד גורם לג' ירידות. וכשעובר על חילול השם ח"ו אזי פוגם בבחי' החכמות שבכל העולמות בין באבי"ע הכללי ובין בהפרטי, ומורידן למקום החב"ד שבעולם שלמטה מהם, ומוריד הבינות לחג"ת ובחי' הו"ק למקום הנה"י והמלכות יורדת למקום המלכות התחתון, ונמצא כשעובר על חילול ה' גורם לד' ירידות (ועיין עוד בספר תו"ח דף קמ"ז).

ה) ונמצא ע"פ הנ"ל, דמה שגילה לנו רבינו ז"ל התיקון הכללי שהוא בסוד השיר שיתער לעתיד לבא שהוא שיר פשוט כפול משולש מרובע, בסוד ריבוע שם הוי"ה שכנגד עשר ספירות וארבע עולמות אבי"ע (כמובא בתיקונים ובדברי האריז"ל הנ"ל), ואלו העשרה מזמורים הם כנגד אלו הבחינות, הרי שע"י תיקון זה יכולין לתקן לכל הפגמים שבארבע חילוקי כפרה הנ"ל.

והנה איתא בתיקונים (דף ג' ע"א): בעשר מיני חילולים, בשיר פשוט דאיהו י' כת"ר, כפול דאיהו י"ה חכמ"ה ובינ"ה, משולש ביה"ו דאיהו חס"ד גבור"ה תפאר"ת, מרובע ביהו"ה דאיהו נצ"ח הו"ד יסו"ד מלכו"ת (וכמובא בכוונות הנסירה בזכרנו לחיים).

ולפיכך כשאומרים המזמור שהוא כנגד בחינת הכתר (היינו מזמור ל"ב וכמו שמידרנו בכוונות) שהוא בחי' שיר פשוט – בחי' י', שבסוד עולם האצילות, אזי צריכים לכוין לתקן עוון חילול השם (הפוגם בעולם האצילות כנ"ל). וכשאומרים המזמורים שהם כנגד חכמה ובינה (היינו המזמורים ל"ב מ"ב), שהם בחי' שיר כפול – בחי' י"ה, שבסוד עולם הבריאה, אזי צריכים לכוין לתקן עוון מצוות ל"ת שיש בה כריתות ומיתת בי"ד (הפגמים בעולם הבריאה). ובהמזמורים שכנגד חס"ד גבור"ה תפאר"ת (דהיינו ע"ז, קל"ז, ק"ג), שהם בחינת שיר משולש – בחי' יה"ו, שבסוד עולם היצירה, אזי צריכים לכוין לתקן עוון מצוות ל"ת (הפגמים בעולם היצירה). ובהמזמורים שכנגד נצ"ח הו"ד יסו"ד מלכו"ת (דהיינו מ"א, נ"ט, צ', ק"ה), שהם בחי' שיר מרובע – בחי' יהו"ה שבסוד עולם העשיה, אזי צריכים לכוין לתקן עוון ביטול מצוות עשה (הפגמים בעולם העשיה).

ו ואל תתמה על החפץ, שאיך יכולים לתקן כל אלו העבירות החמורות ע"י אמירת העשרה מזמורים בלבד, ובלי לקיים כל התיקונים הקשים שיש לו לחוטא לקיימם, וכמו שסידרו כל הצדיקים הקדמונים כהרוקה ורבינו האריז"ל כל מיני תיקונים קשים ותעניות וסיגופים אשר מתקנים כל מיני עוונות. אלא שזהו עצם תוקף הגילוי והכח של צדיק האמת שמעורר עלינו רחמים לתקן בנקל כל מה שצריך לתיקונים גדולים ונוראים, וכמו שאמר רבינו ז"ל (חיי מוהר"ן ד"ש): "מה אתם יכולים לעשות תשובה, וכי מספיקים ימיכם וכחכם כולכם לתקן פגם אחד ממה שקלקלתם. רק אני עושה תשובה בשבילכם, ויש לאל ידי לתקן כל מה שקלקלתם עד הנה, רק העיקר מעתה לא תעשו עוד".

בי עיקר תיקון העוונות תלוי בהתקשרות לצדיקים, היינו שצריכים לשמוע להם ולקבל עלינו בלב אמת שלא לחזור על אלו החטאים ח"ו, וכמו שפסק הרמב"ם בהל' תשובה (פ"ב ה"ב) שעיקר התשובה שיעזוב החוטא הטאו ויסירו מומחשבתו ויגמור בלבו שלא יעשהו עוד וכו'. ולפיכך צריכים לקבל עלינו בלב אמת שלא לחטא עוד, ולקשר עצמינו לצדיקי האמת ולקבל מהם עצת אמת ולומר מזמורים אלו, וזו האמונת חכמים ובחי' ההתקשרות אליהם היא זכות נפלא ונורא למעלה מכל הזכויות, וכמו שאמר בלקו"מ (פ"א) שע"י אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור. והוא בסוד הכתוב (משלי ט"ז, י"ד): ואיש חכם יכפרנה, היינו שיש כח לתלמיד חכם לכפר (לקו"מ ד), כי בזכות הצדיק האמת יכולים לזכות לכפרת כל העוונות.

ז **זכרנו** כשזוכים לשוב בתשובה ולהתוודות במקום קבורתם של הצדיקים, שאז הוידוי הוא בשלמות (עין לקו"מ ד), ומעוררים הרחמים הפשוטים בזכות אלו הצדיקים שבטלים להשי"ת בתכלית, ונכללים בא"ס ב"ה, ונשלם לגמרי הוידוי עד אשר יוצאים כל הצירופים הרעים שנעשו מחמת העוונות ונחקקו על עצמותיו (כמובא שם בלקו"מ), והצדיק מעורר עליו רחמים ונותן לו עצת אמת איך לשוב בתשובה וועיין בדברי הרח"ק ממשהרין בפרפראות לחכמה סימן ד' אות כ"ו שעניין הוידוי לפני הצדיק שייך ג"כ לאחר הסתלקותו במקום גניזתו הק', כשבא לשם ושב בתשובה, ומקבל עליו להיות יהודי כשר באמת כרצונו ית', אזי הוא זוכה לכל התיקונים הנזכרים בתורה ד' הנ"ל, וזוכה לקבל עצת אמת איך לשוב בתשובת אמת].

ח **והנה** איתא בסה"ק מגיד תעלומה לבעל הבני יששכר (על מס' ברכות), ביאור נפלא מדוע רבי יהודה הנשיא סידר מצוות ק"ש בפרק הראשון שבש"ס. והעניין, דהנה כתיב (תהלים נ', ט"ז): ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חוקי ואשא בריתי על פיך. וביאר רבינו האריז"ל (ספר הליקוטים כי תצא ר"א), שמי שעומד בחטאו אזי כל תורתו והמצוות שעושה נהנים מהם החיצונים רח"ל, ועל כן כשהאדם קורא קריאת שמע ומכוין לקבל על עצמו ד' מיתות בית דין, אזי הקב"ה מצרף מחשבה למעשה ונחשב לו הדבר כאילו כבר מת על קידוש ה' וזוכה לכפרה על עוון חילול ה', וכ"ש שמכפר על

שאר ג' חילוקי כפרה, וממילא הוא ראוי ויכול ללמוד כל התורה. וזהו שרבינו האריז"ל תיקן קודם כל הייחודים לכוין ד' מיתות בי"ד, שע"י זה זוכה לכפרה על כל עוונותיו ויכול אז ליחד שמו ית'.

ובודאי שמי אשר ברצונו לתקן נפשו באמת, ישוב בתשובה ויכוין לקבל על עצמו ד' מיתות בי"ד, ויאמר התיקון הכללי שגילה לנו רבינו ז"ל, שלא רק מתקן לכל העוונות בסוד השיר שיתער וכו', אלא שמהפך העוונות לזכויות ונעשה ע"י זה גופא בחי' השירה דלעתיד. דמי ששב בתשובה בלב אמת ובפרט במקום גניית הצדיק ואומר תיקון הכללי, אזי כל עוונותיו מתהפכים לזכויות ממש, ואין איתנו יודע עד מה מגודל הרחמים שמעוררים עלינו הצדיקים, אשר ע"י אלו הרחמים אנו זוכים לגאולת נפשינו בבחי' (ישעיה נ"ד, ז): וברחמים גדולים אקבצך.

ועם כל זאת, צריך האדם לבא אל הצדיק בכל פעם מחדש, ולשוב בתשובה על תשובתו הראשונה (עיין לקו"מ ו), ולראות עצמו כאילו עדיין לא שב בתשובה, כמו שכתוב (תהלים נ"א, ה): והטאתי נגדי תמיד, כי אולי לא זכה בפעם הראשונה לשוב בתשובה באמת, ועכשיו כשמכיר את הבורא ית' ביותר הרי התשובה הראשונה שעשה בערך השגתו כעת, אינה נחשבת לתשובה כלל, דצריך לשוב בתשובה מחדש בכל עולם ועולם, כי מי שמכיר את השי"ת ועולה מדרגא לדרגא מיום ליום, הרי צריך לשוב מחדש בכל פעם, דבעולם החדש שהשיג לא נחשבת כלל תשובתו שעשה אתמול, שהרי כעת מכיר את הקב"ה ביתר שאת, ולפיכך צריך להיות כל ימיו בתשובה. ועיקר התשובה שתהיה לו יראת הטא, ויתחרט באמת על כל מה שעבר, ועל כל פנים מעכשיו יעשה רצון השי"ת באמת ויהיה לו פחד אמת מיראתו ית' שלא לעשות תנועה אחת שלא כרצונו ית', וצריך להתכייש מפניו ית' בושה אמיתית, וזו הבושה היא עיקר הדבקות והיא בסוד התפילין (עיין לקו"מ ל"ח). ובכל אלו העניינים אין אנו מבינים ויודעים כלל, רק סומכים עצמנו על דעת צדיקי האמת, והעיקר הוא לקיים דבריהם בפשיטות.

ט] ולפיכך סידרנו כאן את אלו הכוונות הנ"ל בתוך תיקון הכללי, והראנו בכל קפיטל איזה הטא מארבע חילוקי כפרה נתקן על ידו, וצריך לכוין בהם לתקן כל מה שעבר עליו מעודו, ויקבל עליו ברית חדש לאלקינו, ולשוב באמת על כל מצוות עשה ולא תעשה מדאו' ומדרבנן ול"ת שיש בו כריתות ומיתת בי"ד וחילול ה' ובזה יתוקן הכל בע"ה והשי"ת יזכנו להיות כל ימינו בתשובה, ובזכות זה נעלה לציון ברננה ולקבל פני משיח צדקינו מתוך שמחה.

עוד גילה לנו רבינו האריז"ל דישנם ד' מצוות כוללות התלויות בד' עולמות אבי"ע, שהם מצוות ק"ש שתלויה בעולם האצילות, ומצוות תפילין התלויה בעולם הבריאה, ומצוות ציצית התלויה בעולם היצירה, ומצוות התפילה התלויה בעולם

העשייה. והנה מצוות אלו אף שהם רק מצוות עשה, הם חמורים יותר משאר מצוות העשה ותלויים בהם כללות הד' עולמות, ולפיכך כדאי לכוין ג"כ בפרטות בבחי' שיר פשוט לתקן מצוות ק"ש, ובשיר כפול מצוות תפילין, ובשיר משולש מצוות ציצית, ובשיר מרובע יכוין לתקן מצוות התפילה, ועל כן סידרנום כאן.

י' ודע כי יש עניין גדול בערב ראש השנה שהוא עיקר זמן התשובה, להתוודות וידוי דברים אמיתי לפני השי"ת במקום גניזת הצדיקים ולקבל עליו בלב אמת שלא ישוב לכסלה עוד (וסדרנו כאן ג"כ סדר הוידוי), וצריך שיהא בבחי' מסירות נפש ממש, שעיקר הקבלה צריכה להיות באמת, וצריך גם שיקבל עליו ד' מיתות בי"ד – שירצה באמת במסירות נפש שלא לעבור עוד על דברי הכורא ית', ואע"פ שהוא יודע שלא יוכל לעמוד בדיבורו מגודל יצרו, מ"מ עיקר הדבר שיחליט בפנימיות לבו שרוצה באמת לעשות רצונו הפשוט ית', לקבל עליו אלו הד' מיתות בי"ד, שהרי הוא אינו רוצה להיפרד כלל ממנו ית'. ויאמר במקום זה הקדוש תיקון הכללי, ויכוין בזה לתקן את הכל ולהפוך כל העוונות לזכויות, וימשיך להיות כל ימיו בתשובה וישוב בכל יום מחדש כנ"ל. ויהי רצון שע"י עבודת התשובה השלימה נזכה לביאת משיח צדקינו במהרה, דאין בן דוד בא אלא מתוך תשובה כמבואר ברמב"ם (סוף הל' מלכים), ועינינו תראינה מלכותו ית' תיכף ומיד ממש אכ"ר.

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורינו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה ובפרט לרבינו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה רבינו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו שגילה תיקון זה.

קודם שיתחיל תהילים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו על ידי טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

אחר כך יאמר פסוקים אלו:

לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

יכוין תהלי"ם בגי' תפ"ה כמספר ב' שמות אל אלהים במילוי כזה
אלף למד, אלף למד הי יוד מם שהם בחינת חסד וגבורה,
ובכח שמות אלו יוצאת הקדושה מקליפה.

בחינת ברכה כנגד ספירת בינה יהוה והתכונות ביחוד השי"ת.

יכוין לתקן כמזמור זה מה שפגם בספירת בינה.

גם יכוין אות ה' שבשיר פשוט כפול משולש מרובע: י ייה יהו יהוה.

יכוין להמתיק גבורה ראשונה דה' גבורת שבדעת שהיא הוי"ה בנקוד סגול: יהוה.

יכוין לתקן לא תעשה שיש בו כריתות ומיתת בי"ד הפוגם בעולם הכריאה, ולתקן מה שפגם במצוות תפילין ויקבל ע"ע שלא וכשל עוד בזה.

טז א ברכתם לְדוֹד שְׁמֵרָנִי אֵל כִּי (ל"י) – זִוְסִיתִי בָּךְ:
ב אִמְרַת לַיהוָה אֲדַנִּי יֵאֱדוֹנֵהּ אֲדַנִּי אֶתָּה טוֹבֹתִי
בְּל־עָלֶיךָ: ג לְקָדוֹשִׁים אֲשֶׁר – בָּאָרֶץ הַמָּה וְאֲדִירִי
כָּל – זִוְפָצִי (ל"י) – בָּם: ד יִרְבּוּ עֲצָבוֹתֶם אֲזוּר מִזְהָרו
בְּל – אֶסִּיף נְסִיבֵהֶם מִדָּם וּבְל – אֲשָׂא אֶת – שְׁמוֹתֶם
עַל – שְׁפָתַי: ה יְהוָה אֲדַנִּי יֵאֱדוֹנֵהּ מִנֶּת – זִוְלָקִי וְכוֹסִי אֶתָּה
תּוֹמִיף גְּוֹרְלִי: ו זִוְבָלִים נְפָלוּ – לִי בְּנְעָמִים אֶף – נְזוֹכָת
שְׁפָרָה עָלַי: ז אֲבָרַךְ אֶת – יְהוָה אֲדַנִּי יֵאֱדוֹנֵהּ אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי
אֶף – לִיכּוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתַי: ח שְׁוִיתִי יְהוָה אֲדַנִּי יֵאֱדוֹנֵהּ לְנֶגְדֵי
תָּמִיד כִּי מִיבִינִי בְּל (ל"י) – אֲמוּט: ט לָכֵן א שְׁמוֹז לְבִי
וַיִּגַּל כְּבוֹדִי (ל"י) אֶף – בְּשָׂרִי יִשְׁכֵן לְבִטְחוֹ: י כִּי א
לֹא – תַעֲזֹב נְפֹשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא – תִתֵּן (זוֹסִידִךָ) זִוְסִידֶךָ
לְרֵאוֹת שְׁנוֹת: יא תּוֹדִיעֵנִי אֲרוֹז זִוְיִים שִׁבַּע שְׁמוֹזוֹת
אֶת – פְּנֵיךָ נְעִמּוֹת בִּיבִינֶךָ נְצִחוֹ:

יכוין תהלי"ם בגי' תפ"ה כמספר ב' שמות אל אלהים במילוי כזה
 אֶלֶף לַמֶּד, אֶלֶף לַמֶּד הִי יוֹד מִם שֶהֵם בַּחֲנִינָה חֶסֶד וְגִבּוֹרָה,
 וּבִכְחַשְׁמוֹת אֱלֹהֵי יוֹצֵאת הַקְּדוּשָׁה מִקְּלִיפָה.

בחינת אשרי כנגד ספירת כתר יְהוָה וּבחינת רצון.

יכוין לתקן כמזמור זה מה שפגם בספירת כתר.

גם יכוין אות י שבשיר פְּשׁוּט כפול משולש מרובע: י יהו יהו יהוה.

יכוין לשבר הקליפה הנקראת לילית שעיקר כוחה הוא מקלקול הראות, דאשרי שהוא לשון ראייה והסתכלות, הוא היפך ממנה.

ועוד יכוין דאשרי נשוי פשע הוא ר"ת נא"ף שהוא נכנע ע"י לדוד משכיל דהיינו תהלים.

יכוין להמתיק חסד ראשון דה' חסדים שבדעת שהוא הוי"ה בנקוד סגול: יְהוָה.

יכוין לתקן עוון חילול ה' הפוגם בעולם האצילות, ולתקן מה שפגם במצוות ק"ש ויקבל ע"ע שלא יכשל עוד בזה.

ל ב א לְדוֹד בִּישְׁכִּיל אֲשֶׁרִי זְשׁוּי-פְּשַׁע פְּסוּי
 זֹטְאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִזְשָׁב יְהוָה
 יאהדונהי לו (ל"י) עוֹן וְאִין בְּרוּזוֹ רְמִיָה: ג כִּי הַזֹּרְשִׁיתִי
 בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׁאֲנָתִי כָּל (ל"י)-הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם
 וְלִילָה תִכְבֵּד עָלַי יְדָךְ גְּהַפֵּךְ לְשִׁדִּי בְּזוֹרְבָנֵי קִיץ
 סְלָה: ה זֹטְאָתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא-כִסִּיתִי אֲמִרְתִּי
 אֹדָה עָלַי פְּשַׁעֵי לִיהוָה יאהדונהי וְאָתָה (הי"י/יה"ה)
 זְשִׁאתָ עוֹן זֹטְאָתִי סְלָה: ו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל-זֹסִיד א אֶלְיָךְ לָעֵת מִצָּא רַק לְשִׁטָּף בַּיּוֹם
 רַבִּים אֶלְיוֹ לֹא יִזְעִעוּ: ז אָתָה א סֵתֵר לִי א מִצָּר
 תִּצְרֵנִי רָצִי (הר"י/רי"י) פִּלְטָ תְּסוּבְּבָנֵי סְלָה:
 ח אֲשִׁכְּלֶךָ א וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ-זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ
 עֵינָי: ט אֶל-תְּהִיֹ א כְּסוֹס כְּפָרָד אִין הַבַּיִן בְּמִתְגָּ
 וְרִסָן עָרְיוֹ לְבָלוֹם בָּל קָרוֹב אֶלְיָךְ: י רַבִּים

יכוין תהלי"ם בגי' תפ"ה כמספר ב' שמות אל אלהים במילוי כזה
אלף למד, אלף למד הי יוד מם שהם בחינת חסד וגבורה,
ובכח שמות אלו יוצאת הקדושה מקליפה.

מְכַאֲבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵז בְּיְהוָה יֵאָהֲדוּהוּ זֹסֵד
יְסוּבְּכֶנּוּ: יֵא שְׂמִזְזוּ בְּיְהוָה יֵאָהֲדוּהוּ וְגִילוּ (וה"ו)
צְדִיקִים וְהַרְגִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל-לָב:

בחינת משכיל כנגד ספירת יסוד יוה"והוה [קדושת הברית ולהתענג על השי"ת].

יכוין לתקן בזמור זה מה שפגם בספירת יסוד

גם יכוין אות ו' שבשיר פשוט כפול משולש מרובע: י יה יהו יהוה

יכוין לשבור הקליפה הנקראת מְשַׁכֵּל, שעיקר כחה להחמיא את האדם במקרה ח"ו ע"י לשון תרגום שהוא
בחי' מְשַׁכֵּל על ידי תורגמן שהוא מעורב טוב ורע, לפעמים מְשַׁכֵּל ולפעמים מְשַׁכֵּל.
יכוין להמתיק גבורה רביעית דה' גבורות שבדעת שהיא הוי"ה בנקוד חיריק: יוה"וה.
יכוין לתקן ביטול מצוות עשה מדאו' ומדרבנן הפוגם בעולם העשייה, ולתקן מה שפגם במצוות תפילה
ויקבל ע"ע שלא ישל עוד בזה.

מֵא א לְמַנְצֵזוּ מִזְמוֹר לְדָוִד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל
בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּהוּ: ג יְהוָה יֵאָהֲדוּהוּ
א יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּזְזֵהוּ (אֲשֶׁר) וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֶל-תְּהַנֵּהוּ
ב בְּנֶפֶשׁ אִיבִיו: ד יְהוָה יֵאָהֲדוּהוּ יִסְעֲדֵנוּ עַל-עַרְשׂ דָּוִד
כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפִּכֵת בְּזוֹלָיו: ה אֲנִי (אנ"י)-אִמְרֵתִי
וְהוָה יֵאָהֲדוּהוּ זֹנְנִי רְפָאָה נְפֹשִׁי כִי-זֹטָאֲתִי (הי"י/י"י)
ו אוֹיְבֵי יִאֲמְרוּ רַע לִי מֵתִי יָמוּת וְאֶבֶד עֲמוֹ:
ז וְאֵם-בָּא לְרֵאוֹת א שׂוֹא יְדַבֵּר לָבוֹ יְקַבֵּץ (ל"י)-אֲוֹן
ח יֵצֵא לְזוּזֵן יְדַבֵּר (ל"י): ט יִזְדַּע עָלַי יִתְלַחֲזֵשׁוּ
כָּל-שְׂנְאֵי עָלַי א יִזְזֵשׁוּ רָעָה לִי: ט דַּבֵּר-בְּלִיעַל יְצוּק

יכוין תהלי"ם בגי' תפ"ה כמספר ב' שמות אל אלהים במילוי כזה
אלף למד, אלף למד הי יוד מם שהם בחינת חסד וגבורה,
ובכח שמות אלו יוצאת הקדושה מקליפה.

בו ואשר ישכב לא-יוסיף לקום: י גם איש שלומי |
אשר-בטווחתי בו אוכל לזומי הגדיל עלי (ל"י) עקב:
יא ואתה יהוה יאהרונהי זאגני והקימני (הי"י) ואשכמה
להם (יז"ו/ו"ל): יב בואת ידעתי פי-זופצת בי פי
לא-יריע (כל"י) איבי עלי: יג ואני בתמי תמכת בי
ותציבני לפניה לעולם: יד ברוך יהוה יאהרונהי | אלהי
ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

בחינת שיר כנגד ספירת חכמה יהוה [ביטול להשי"ת].

יכוין לתקן במזמור זה מה שפגם בספירת חכמה.

גם יכוין אות י שבשיר פשוט כפול משולש מרובע: י לה יהו יהוה.

יכוין להמתיק חסד שני דה' חסדים שבדעת שהוא הוי"ה בנקוד שוא: יהוה.

יכוין לתקן לא תעשה שיש בו כריתות ומיתת בי"ד הפוגם בעולם הבריאה, ולתקן מה שפגם במצוות
תפילין ויקבל ע"ע שלא ישל עוד בזה.

מב א למנצחון משכיל לבני-קרזו: ב פאיל תערג
על-אפיקי-מים פן נפשי תערג אליך אלהים:
ג צמאה נפשי | לאלהים לאל זוי מתי אבוא ואראה
פני אלהים: ד היתה-לי דמעתתי לזום יומם ולילה
באמר אלי (הר"י) כל-היום איה אליך (הא"א): ה אלה
אזכרה | ואשפכה עלי | נפשי כי (הה"ה/הי"י/י"י) אעבר |
בסר ארדם עד-בית אלהים בקול-רנה (מל"ה) ותודה

יכוין תהלי"ם בגי' תפ"ה כמספר ב' שמות אל אלהים במילוי כזה
אלף למד, אלף למד הי יוד מם שהם בחינת חסד וגבורה,
ובכח שמות אלו יוצאת הקדושה מקליפה.

הַבּוֹן זֹוּגָג: וּמֵה-תְּשִׁתּוּזוּזוּי | גִּפְשִׁי (הי"י) וַתִּהְיֶה לִּי עָלַי
הוּזוּזִילִי (י"י) לֵאלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנֹו יִשְׁוֹעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי
עָלַי גִּפְשִׁי תְּשִׁתּוּזוּזוּ עַל-כֵּן אֶפְרָהּ בַּמֶּרְץ יִרְדֵּן
וְזָרְמוּזִים מֵהָר מִצְעָר: ח תִּהְיוּם-אֶל-תִּהְיוּם קוֹרָא לְקוֹל
צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָה עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמִים | יִצְוֶה
יְהוָה לִי יִהְיֶה: י זֹסֵדוּ וּבְלִילָהּ (י"י/יז"ו) (שִׁירָה) שִׁירוּ עָבִי
תִּפְכֶּה לְאֵל זֹוּזִי: י אומֶרָה לְאֵל סִלְעֵי לְמֵה שְׂכֹוֹתֵנִי
לְמֵה-קֶדֶר אֶלְךָ בְּלוּזֶן אוֹיֵב: יא בְּרִצּוֹן | בְּעֲצֻמוֹתַי
זָרְפוּזִי צוֹרְרִי (י"י) בְּאֶמְרָם אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵימָה
אֱלֹהֶיךָ (הא"א): יב מֵה-תְּשִׁתּוּזוּזוּי | גִּפְשִׁי (הי"י)
וּמֵה-תִּהְיֶה לִּי עָלַי הוּזוּזִילִי (י"י) לֵאלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנֹו
יִשְׁוֹעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי:

בחינת ניצוח כנגד ספירת נצח יהוה [לנצח היצחק וכל המניעות].
יכוין לתקן במזמור זה מה שפגם בספירת נצח.
גם יכוין אות י שבשיר פשוט כפול משולש מרובע: י יה יהו יהוה.
יכוין להמתיק חסד המישי דה' חסדים שבדעת שהוא הוי"ה בנקוד שורוק: יהוה.
יכוין לתקן ביטול מצוות עשה מדאו' ומדרבנן הפוגם בעולם העשיה, ולתקן מה שפגם במצוות תפילה
ויקבל ע"ע שלא יכשל עוד בזה.

נט א לְמִנְצוֹן אֶל-תְּשִׁוּזוֹת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלּוֹן שְׂאוּל
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיִּבִי |

יכוין תהלי"ם בגי' תפ"ח כמספר ב' שמות אל אלהים במילוי כזה
אלף למד, אלף למד הי יוד מם שהם בחינת חסד וגבורה,
ובכח שמות אלו יוצאת הקדושה מקליפה.

אֱלֹהֵי מִבְּתַקֻּמְמוֹ תִשְׁעָבְדֵנִי (י"י): ג הַצִּילֵנִי מִפְּעַלֵי אֲוֶן
וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי יָגוּרוּ
עָלַי עֲזִים לֹא-פִשְׁעֵי וְלֹא-זֹטְאֹתַי יְהוָה יִהְיֶה לִּי יִהְיֶה לִּי:
ה בְּלִי-עֶזְרָא וְיִכְוֶנֶנּוּ עֲוֹתַי לְקָרְאֹתִי וְרָאֵה: ו וְאֲתָה
יְהוָה יִהְיֶה לִּי יִהְיֶה לִּי | אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיָצָה
(י"ה) לְפָקֵד כָּל-הַגּוֹיִם אֵל-תְּוֹזֵן כָּל-בְּגַדֵי אֲוֶן סָלָה:
ז יָשׁוּבוּ לְעֶרְב יִהְיוּ (י"ו) כִּכְלָב וְיִסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה
א יִבְעִיעוּן בְּפִיהֶם זֹרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שִׁמְעַ:
ט וְאֲתָה יְהוָה יִהְיֶה לִּי יִהְיֶה לִּי | תִשְׁזַק-לָמוּ תִלְעַג לְכָל-גּוֹיִם:
י עֶזְרָא אֲלִיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי-אֱלֹהִים (אכ"א) מִשְׁעָבְדֵי:
יא אֱלֹהֵי (זוֹסֵדו) זֹסֵדִי יִקְרָבֵנִי (י"ז) אֱלֹהִים יִרְאֵנִי
בְּשַׁרְרֵי: יב אֵל-תִּהְרַגְם | פֶּן-יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַגִּזְעוֹ
בְּזִיכָה וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּזְעוֹ אֲדֹנָי: יג זֹטְאֹת פִּימוֹ דָּבָר
שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֲלָה וּמִכּוֹזֵשׁ (בה"ש)
יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בְּזוֹמָה כֹּלָה וְאִיֵּמוֹ וַיִּדְעוּ כִּי-אֱלֹהִים
מִשָּׁל בְּיַעֲקֹב לְאֶפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשׁוּבוּ לְעֶרְב
יִהְיוּ כִכְלָב וְיִסּוּבּוּ עִיר: טז הִמָּה (נִיעוֹן) יִנְיִעוּן לְאֹכֵל
אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִקְיָנוּ: יז וְאֲנִי | אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֶרְצֶךָ
לְבַקֵּר זֹסֵדֶךָ כִּי-הָיִיתָ מִשְׁעָב לִי וּמִזֹּס בְּיוֹם צָר-לִי:

יכוין תהלי"ם בגי' תפ"ח כמספר ב' שמות אל אלהים במילוי כזה
אלף למד, אלף למד הי יוד מם שהם בחינת חסד וגבורה,
ובכח שמות אלו יוצאת הקדושה מקליפה.

יח ע"י אלקי אומרה פי-אלהים (אכ"א) משעבבי אלהי
זוסדי (י"י):

בחינת ניגון כנגד ספירת גבורה יהודה וראת השי"ת.
יכוין לתקן במזמור זה מה שפגם בספירת גבורה.
גם יכוין אותה שבשיר פשוט כפול משולש מרובע: י יה יהו יהוה.
יכוין להמתיק גבורה שניה דה' גבורות שבדעת שהיא הוי"ה בנקוד שוא: יהוה.
יכוין לתקן לא תעשה מדאורי ומדרבנן הפוגם בעולם היצירה, ולתקן מה שפגם במצוות ציצית וקבל ע"ע
שלא יכשל עוד בזה.

עז א לבנצון על- (דינתן) ידותון לאסף מזמור: ב קולי
אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין
אלני: ג ביום צרתי אדני הרשיתי (י"י) ידי א לילה
נברה (יה"ה) ולא תפוג מאנה הנזום נפשי: ד אפרה
אלהים ואהמיה אשיזזה א ותתעטף רוזני סלה:
ה אונות שמרות עיני נפעמתי ולא (ענ"י) אדבר:
ו זשבתני ימים מקדם שנות עולמים: ז אפרה נגינתי
בלילה עם לבבי (מי"ה) אשיזזה ויזופש (לא"ו) רוזני:
ח הלעולמים יזנוז אדני (מז"י) ולא-יסיף לרצות עוד:
ט האפס לנצון זוסדו גמר אמר לדר ודר: י השכוז
זנות אל אם-קפץ באף רוזמיו סלה: יא ואמר זכותתי
היא שנות ימין עליון: יב (אכ"ר) אכור מעללי-יה פי

יכוין תהלי"ם בגי' תפ"ח כמספר ב' שמות אל אלהים במילוי כזה
אלף למד, אלף למד הי יוד מם שהם בחינת חסד וגבורה,
ובכח שמות אלו יוצאת הקדושה מקליפה.

(מ"ר) - אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּה
וּבְעֵלִילוֹתַי אֲשִׁיזָה: יד אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכָה מִי-אֵל
גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְּלֵא הוֹדְעַת
בְּעַמִּים עֲוֹה: טז גְּאֲלֵת בְּרוּעַ עַמָּה בְּנֵי-יַעֲקֹב וַיֹּסֶף
סִלָּה: יז רְאוּהָ מַיִם | אֱלֹהִים רְאוּהָ מַיִם יִזְזִיכוּ אֶף
יִרְגְּזוּ תְהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל גְּתָזוּ שְׂוֹזְקִים
אֶף-זִזְעֻצִיָּה יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רְעִמָה | בְּגַלְגַּל הָאִירו
בְּרָקִים תִּבֵּל רְגֵזָה (מל"ה) וְתִרְעֵשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם |
דְּרָכָה (וּשְׂבִילָה) וּשְׂבִילָךְ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתַיָּה לֹא
נִדְעוּ: כא גְּזוּזֵית כְּצֶאֱן עַמָּה בְּיַד-מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן:

בחינת תפלה כנגד ספירת מלכות יהודה (קבלת עול מלכות שמים).
יכוין לתקן במזמור זה מה שפגם בספירת מלכות.
גם יכוין אותה שבשיר פשוט כפול משולש מרובע: י יהו יהו יהודה.
יכוין להמתיק גבורה המישית דה' גבורות שבדעת שהיא הוי"ה בנקוד שורוק: יהודה.
יכוין לתקן כיטול מצוות עשה מדאו' ומדרבנן הפוגם בעולם העשיה, ולתקן מה שפגם במצוות תפילה
ויקבל ע"ע שלא יכשל עוד בזה.

צ א תִּפְכָּה לְמִשֶּׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אַתָּה
הִיִּיתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ וְתִזְוֹלֵל
אָרֶץ וְתִבֵּל וּמַעוֹלָם עַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג תִּשָּׁב
אֲנֹשׁ עַד-דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם: ד כִּי אֶכְּף

יכוין תהלי"ם בגי' תפ"ח כמספר ב' שמות אל אלהים במילוי כזה
אלף למד, אלף למד הי יוד מם שהם בחינת חסד וגבורה,
ובכח שמות אלו יוצאת הקדושה מקליפה.

שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאֶשְׁמֹרָה
בְּכִלְיָהּ: ה זְרֵמֹתָם שְׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר כְּזֹצִיר יִזְכָּף:
ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְזִכָּף לְעָרֵב יְמוּלֵל וְיִבְשׁ: ז כִּי-כָלִינוּ
בְּאִפְךָ וּבְזִמְתְּךָ נִבְהַלְנוּ: ח (שֶׁת) שְׁתֵּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ
עֲלִמְנוּ לְמֵאֹר פְּנִיָּה: ט כִּי כָל-יְמֵינוּ פָּנּוּ (לו"ו)
בְּעִבְרָתְךָ כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ-הֶגְהָ: י יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ
בָּהֶם שְׂבָעִים שְׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת א שְׂמוֹנִים שְׁנָה
וְרֵהֲבָם עָמַל וְאִנּוֹן כִּי גָו זָוִישׁ וְנִעְפָּה: יא מִי-יִוְדַע
עַז אִפְךָ וּכְיִרְאֵתְךָ עִבְרָתְךָ: יב לְמִנּוֹת יְבִינּוּ כֵּן
הוֹדַע וְנָבֵא לְבָב זִכְמָה: יג שׁוֹבֵה יְהוָה יִהְיֶה יֵהֱוֶה
עַד-מֵתִי וְהִנָּחֵם עָל-עֲבָדֶיךָ: יד שְׂבָעֵנוּ בַּבֶּקֶר
זִסְדֶּךָ וְנִרְנָנָה וְנִשְׂמִזָּה בְּכָל-יְבִינּוּ: טו שְׂמִזָּנוּ
כִּימוֹת עֲזִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה
אֶל-עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וְהִדְרֶךְ עָל-בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי זָעַם
אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּבְמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ (וה"ו) כּוֹנְנָה עָלֵינוּ
וּבְמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ (וה"ו) כּוֹנְנָהוּ:

יכוין תהלי"ם בגי' תפ"ה כמספר ב' שמות אל אלהים במילוי כזה
אלף למד, אלף למד הי יוד מם שהם בחינת חסד וגבורה,
ובכח שמות אלו יוצאת הקדושה מקליפה.

בחינת הודאה כנגד ספירת הוד **יהוה** (להודות להשי"ת).

יכוין לתקן במזמור זה מה שפגם בספירת הוד.

גם יכוין אות ה' שבשיר פשוט כפול משולש מרובע: **י יהו יהו יהוה.**

יכוין להמתיק גבורה שלישית דה' גבורות שבדעת שהיא הוי"ה בנקוד חולם: **יהוה.**

יכוין לתקן ביטול מצוות עשה מדאו' ומדרכנן הפוגם בעולם העשיה, ולתקן מה שפגם במצוות תפילה ויקבל ע"ע שלא ישל עוד בזה.

קח א הודו ליהוה אדני יאהדונהי קראו (וה"ו) בשמו הודיעו
בעמים עליכותיו: ב שירו לו זמרו-לו שיזו
בכל (ו"ל)-נפלאותיו: ג התהלכו בשם קדשו ישמחו
לב א מבקשי יהוה אדני יאהדונהי ד דרשו יהוה אדני יאהדונהי ועזו
(וה"ו) בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה
בפתי ובשפתיו-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
בזיריו: ז הוא יהוה אדני יאהדונהי אלהינו בכל הארץ
בשפתיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור:
ט אשר כרת את (אכ"א)-אברהם ושבועתו לישוק:
י ויעמידה ליעקב לזק לישראל ברית עולם:
יא לאמר כך אתן את-ארץ כנען וזבל גזלתכם:
יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו
בגוי אל-גוי (ל"י) מבמלכה אל-עם אזור:
יד לא-הניזו אדם לעשקם ויכוז עליהם מלכים:
טו אל-תגעו במשיזוי ולנביאי אל (ל"י)-תרגו:
טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לזום שבר:

יכוין תהלי"ם בגי' תפ"ה כמספר ב' שמות אל אלהים במילוי כזה
אלף למד, אלף למד הי יוד מם שהם בחינת חסד וגבורה,
ובכח שמות אלו יוצאת הקדושה מקליפה.

יז שְׁלוֹז לַפְּנִיָּהֶם אִישׁ לְעֶבֶד זִמְכַר יוֹסֵף: יח עֲמוּ
בְּכָבֶל (רָגְלוֹ) רָגְלוֹ בְּרוֹזַל בְּאֵה זִפְשׁוֹ: יט עַד-עֵת
בֹּא-דְבָרוֹ אֲמַרְתָּ יְהוָה־יֵהֱוֶה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
כ שְׁלוֹז-מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ מִשָּׁל (מו"ם) עֲבִים וַיִּפְתְּחוּהָ:
כא שָׁמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קְנִיָּו: כב לְאָסֵר
שָׂרְיוֹ בְּזַפְשׁוֹ וּזְקָנָיו יוֹזְכִים: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם
וַיַּעֲקֹב עָר בְּאֶרֶץ-זָוִם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עַמוֹ מֵאֵד
וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרַיִם (מו"ם): כה הִפָּךְ לָבָם לְשֵׁנָא עַמוֹ
לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדָּיו: כו שְׁלוֹז מִשָּׁה עֲבָדוֹ (זוה"ו) אֶהְרֹן
אֲשֶׁר בָּזָז-בּוֹ: כז שָׁמוֹ-בָּם דְּבָרֵי אֲתוּתָיו וּמִפְתִּים
בְּאֶרֶץ זָוִם: כח שְׁלוֹז זוֹשֶׁךְ וַיִּזְוֶשֶׁךְ וְלֹא-מָרוּ
אֶת-(דְּבָרָיו) דְּבָרוֹ: כט הִפָּךְ אֶת-מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת
אֶת-דְּגָתָם: ל שָׂרֵץ אֶרֶץ עֲפָרְדֵּים בְּזוֹדְרֵי
מִלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב כְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם:
לב זָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בָּרַד אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶץ: לד וַיִּךְ
גְּפָנִים וַתִּאֲנַתֶּם וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לה אָמַר וַיָּבֹא
אֲרָבָה (רֵא"ה) וַיִּלְקַח וַאֲיִן מִסִּפָּר: לח וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב
בְּאֶרֶץ וַיֹּאכַל פְּרֵי אֲדָמָתָם: לו וַיִּךְ כָּל-בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיָּאֵם בְּכֶסֶף וַזָּהָב

יכוין תהלי"ם בגי' תפ"ה כמספר ב' שמות אל אלהים במילוי כזה
אלף למד, אלף למד הי יוד מם שהם בחינת חסד וגבורה,
ובכח שמות אלו יוצאת הקדושה מקליפה.

וַאִין בְּשִׁבְטֵי כוּשִׁל: לח שְׂמוֹז מוֹצְרִים בְּצֵאתָם
כִּי-נָפַל פּוֹזְזֵם עֲלֵיהֶם: למ פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ
לְהָאִיר לְיָלָה: מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלִזְוֹם (לא"ו/או"ם)
שְׂבִימִים יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתוֹז צֹר וַיִּזְוֹבוּ בְּיָמֵם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהָר: מב כִּי זָכַר אֶת (יר"ת)-דָּבָר קָדְשׁוֹ אֶת אֲבֵרָהֶם
עֲבָדוֹ: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּזוּיָרָיו:
מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גְּזוּיִם וַעֲמַל לְאֲמִים יִירְשׁוּ:
מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ זִקְקֵי וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַכְּלוּמָה:

בחינת מזמור כנגד ספירת חסד יהוה [אהבת השי"ת].

יכוין לתקן במזמור זה מה שפגם בספירת חסד.

גם יכוין אות י שבשיר פשוט כפול משולש מרובע: י יד יהו יהוה.

יכוין להמתיק חסד שלישי דה' חסדים שבדעת שהוא הוי"ה בנקוד חולם: יהוה.

יכוין לתקן לא תעשה מדאוי ומדרבנן הפוגם בעולם היצירה, ולתקן מה שפגם במצוות ציצית ויקבל ע"ע
שלא יכשל עוד בה.

קלז א על-נְהָרוֹת | בָּבֶל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם (מו"ם)-בְּכִינוּ
בְּזָכְרָנוּ אֶת-צִיּוֹן: ב על-עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
בְּגִירוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שָׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינֵנוּ דָּבָרִי-שִׁיר
וְתוֹכְלֵנוּ שְׂמוֹזָה שִׁירוֹ (וה"ו) לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נְשִׁיר
אֶת-שִׁיר יְהוָהנֵנוּ יֵאָדְוֵהי עַל אֲדַמַּת זָכַר: ה אִם-אֲשַׁכּוּן
יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכּוּזוּ יְמִינֵי: ו תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לְזוֹכֵי אִם-לֹא

יכוין תהלי"ם בגי' תפ"ה כמספר ב' שמות אל אלהים במילוי כזה
אלף למד, אלף למד הי יוד מם שהם בחינת חסד וגבורה,
ובכח שמות אלו יוצאת הקדושה מקליפה.

אֶזְכְּרֶיךָ אֵם-לֹא אֶעֱלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל (אי"ע) רֵאשׁ
שְׁמוֹתַי: ז זְכֹר יְהוָה יֵאָדָה | לְבָנֵי אָדָם אֶת יוֹם
יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּה:
ח בַּת-בָּבֶל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלַם כָּךְ אֶת גְּמוּלָךְ
שֶׁעָבַמְלַת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי שִׁיֵּאָזוּ וְנִפֹץ אֶת-עַלְלִיךְ
אֶל-הַסַּלַּע:

בחינת הללויה כנגד ספירת תפארת יהוה (לימוד התורה).

יכוין לתקן במזמור זה מה שפגם בספירת תפארת.

גם יכוין אות ו' שבשיר פשוט כפול משולש מרובע: י יהו יהו יהוה.

יכוין לשבור הקליפה שמה לילית שהיא מיללת תמיד ואותיות הלל"י הוא היפך אותיות ילל"ה – וזה בחינת הללויה.

יכוין לחמתיק חסד רביעי דה' חסדים שבדעת שהוא הוי"ה בנקוד חיריק: יהוה.

יכוין לתקן לא תעשה מדאו' ומדרבנן הפוגם בעולם היצירה, ולתקן מה שפגם במצוות ציצית ויקבל ע"ע שלא יכשל עוד בזה.

קנ א הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ (לד"ו)
בְּרִקְיעַ עֲוֹן: ב הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב
גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגָבֹל וּכְבוֹד:
ד הַלְלוּהוּ בְּתַף וּבְזוּזוֹל הַלְלוּהוּ בְּמַעֲיָם וְעַגָב (ומ"ב):
ה הַלְלוּהוּ בְּצַלְצְלֵי שְׂמַע הַלְלוּהוּ בְּצַלְצְלֵי תְרוּעָה:
ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל (כה"ת) יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

כִּי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה לְשׁוֹבַת עַמּוֹ, יִגַּל יַעֲקֹב וְיִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה כְּעוֹזֵם בְּעַת צָרָה; וְיַעֲזֹרֵם יְהוָה וְיַפְלִטֵם, יַפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וְיִוְשָׁעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

טוב להתוודות במקום קברי צדיקים, והוא עפ"י המבואר בלקו"מ ד' מעניין הוידוי דברים שלפני הצדיק (ועיין בספר פרפראות לחכמה סימן ד' אות כ"ו):

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, תבוא לפניך תפלתנו, ואל תתעלם מתפלתנו שאין אנו עני פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנהנו ולא הטאנו אכל אנהנו ואבותינו הטאנו:

אֲשַׁמְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבְרַנו דְּפִי, הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, וְדָנוּ, חִמְסְנוּ, טָפְלְנוּ שֶׁקֶר, יַעֲצְנוּ רָע, כּוֹזְבֵנוּ, לְצַנוּ, מְרַדְנוּ, נֹאצְנוּ, סָרְנוּ, עֹוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְרְנוּ, קִשְׁנוּ עֲרָף, רִשְׁעֵנוּ, שִׁחַתְנוּ, תַּעֲבֵנוּ, תַּעֲיֵנוּ, תַּעֲתָעְנוּ: סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ, וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ: הִרְשַׁעְנוּ וּפִשְׁעֵנוּ לְכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ:

מזה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע: אתה יודע רזי עולם, ותעלומות סתרי כל חי, אתה הופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב, אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך: ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח לנו על כל חטאתינו, ותמחול לנו על כל עונותינו ותכפר לנו על כל פשעינו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שאם הטאתי עויתי פשעתי לפניך ופגמתי באות יו"ד של שמך הגדול יהו"ה ובאות א' של אדנ"י ונתחייבתי בדינך הצדק סקילה או ביוצא בו הרי אני מקבל עלי סקילה והריני כאלו נסקלתי על ידי אות א' של השם אדנ"י בבית דין הגדול שבירושלים על דבר כבוד שמך ואתה ברחמך הרבים תשוב ותיחד שלשה אותיות ראשונות של שלשה שמותיך הנקרים יהו"ה אהי"ה אדנ"י יא"א ושם קדשך במלוי ד' יוד"ן שהוא בגי' ע"ב כזה יו"ד ח"י וי"ו ח"י ויא"ר ב'רצונך בעולם האצילות ואל יהא מונע:

תפילה ממוהרנ"ת זצ"ל

אֲשִׁירָה לה' בחיני, אומרה לאלוהי בעודי, יערב עליו שיחי אנכי אשמח בה': הודו לה' בכבוד, בגבל עשור זמרו לו, אלהים שיר חדש אשירה לך בגבל עשור אומרה לך: עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכבוד: כי שמחתני ה' בפעלך, במעשי ידיך ארנן: רבנו של עולם, אדון כל, בורא כל הנשמות, רבון כל המעשים, הבורר בשירי זמרה עזרני וחנני ברחמיך הרבים ובחסדך העצומים, שאזכה לעורר ולהוציא ולגלות, כל העשרה מיני נגינה, שנאמר בהם ספר תהלים: ובזכות אלו העשרה קפיטיל (פרקי) תהלים שאמרתי לפניך, שהם כנגד עשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם אשרי, ברכה, משכיל, שיר, נצחה, נגון, תפלה, הודאה, מזמור, הללויה: בזכות המזמורים ובזכות הפסוקים, ובזכות תיבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם, וטעמיהם והשמות היוצאים מהם, מראשי תבות ומסופי תבות, ובזכות דוד הפולך עליו השלום עם כל העשרה צדיקים שיסדו ספר תהלים: ובזכות כל הצדיקים וחסידים האמיתיים, תזכני ותחנני, שאזכה ברחמיך הרבים, להוציא כל הטיפות קרי שיצאו ממני לבטלה, בין בשוגג בין במזיד, בין באונס בין ברצון) אם אומר ח"ו בשביל מקרה שנגדמן לו באותו לילה יאמר זה: ובפרט כל הטיפות שיצאו ממני בלילה זאת, על ידי מקרה לילה שקרה לי, בעונותי הרבים, בלם אזכה ברחמיך הרבים ובחמלתך הגדולה, ובכבוד הגדול, להוציאם מהקליפות, ומהסטרין אחרנין, מפל המקומות שנפלו, ונתפזרו, ונפוצו ונדחו לשם, ואל ידח מפך נדה, ותכניע, ותשבר, ותהרוג, ותעקור, ותכלה ותבטל כל הקליפות, וכל הרוחין, ושדיו, ולילין, שנעשו ונבראו ונוצרו, על ידי אלו הטיפות, שיצאו ממני לבטלה: ותסיר מהם חיותם. ותוציא, ותגזול מהם, החיות דקדשה וכל הנצוצות הקדושים שבלעו:

רבנו של עולם אל חי וקיים, חי החיים, מלא רחמים, הדין את כל העולם לכף זכות תמיד, החפץ חסד ומרבה להטיב, אבי אבי, גאלי ופודי, ידעתי ה' ידעתי, כי אני בעצמי החיוב והפושע, אפילו בהמקרות שנגדמנו לי בשוגג כי לא שמרתי את המחשבה בלל, והרהרתי ביום עד שבאתי לידי טמאה בלילה: ועל ידי זה, קלקלתי מה שקלקלתי, ונרמתי מה שגרמתי, ושחתתי מה ששיחתתי: אוי אוי אוי, אויה על נפשי, אוי לנפשי, כי גמלתי לי רעה. מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק, מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק, האלוהים מצא את עוני הנני לפניך, באשמה רבה. הנני לפניך מלא בושה וכלמה, מלא טיגופים ולכלוכים, מלא תועבות רעות, ואין שום לשון בעולם שאוכל לכנות בו, עצם הרחמנות שיש עלי, כי רע וזמר, כי נגע עד הנפש, מר

לי מאד, אבי שבשמים, מר לי מאד. רבון כל העולמים ראה אנהתי ואנקתי כי נפשי מרה לי מאד. עד אשר איני יודע, איך אני יכול להיות, מעוצם מרירות נפשי, אשר עד גבתי שמים וגיע, כי קצתי בחיי, למה לי חיים באלה, חיים מרים ומרורים מפנות, את קופעת כוס התרעלה, שתית, מצית נפשי, רבונו של עולם, אתה לבד ידעת, רבוי, ועוצם, הפנמים הגדולים העצומים והנוראים, שנעשים על ידי זה בכל העולמות. ועתה, איך אוכל לתקן זאת, ובמה יזכה נער כמוני, לתקן את אשר שחתתי, אף על פי כן ידעתי, ואני מאמין באמונה שלימה, כי אין שום יאוש בעולם כלל, ועדין יש לי תקוה, ועדין, לא אבדה תוחלתי מה, כי חסדי ה' בי לא תמנו, כי לא כלו רחמי:

על כן, באתי לפניך, ה' אלהי ואלוהי אבותי. אלהי אברהם אלהי יצחק ואלוהי יעקב, אלוהי כל הצדיקים והחסידים האמתיים, ואלהי כל ישראל אלהי הראשונים והאחרונים, שתרחם עלי, ותעשה את אשר בהוקף אלך, ואת משפטיך אשמור, ותכוף את יצרי להשתעבד לך, ותגער בהיצר הרע, ותגרשו ממני, מעתה ועד עולם ותשמרני ותצילני, ותפלטני מעתה מפל מיני הרעורים רעים, ומפחשבות רעות ומפגם הראות, ומפגם הדבור, ותצילני מעתה מפל מיני פגם ברית שבועולם, במחשבת, דבור ומעשה, ותהיה עמי תמיד ותשמרני ותצילני ממקרה (פירוש – קרי), בין ביום ובין בלילה, מעתה ועד עולם:

אבינו מלך, אל חי וקיים, גואל חוק, שטחתי אליך כפי, הצל הצל, הושיעה הושיעה, הצל, לקוהים לפנות. הצל נרדף וחיב כמוני. הצילני מן השאול תהתיות תן לי תקוה ולא אבד חס ושלום, כי מה בצע בדמי בירדתי אל שחת, היודך עפר, הניגיד אמתך, דלו עיני למרום, ה' עשקה לי, ערבבני, ערב עבדך לטוב, אל יעשקוני ידים. כי אין לי שום פח אלא כפי, אין לי שום מנום ומבטח כי אם עליך לבד, על חסדך העצומים לבד, על רחמיך הגדולים על חמלתך האמיתית, על חנינותיך הנצחיות, ועל פח וזכות הצדיקים ששמרו את הברית בתכלית השלימות, שאין שלמות אחריו, בהם תמכתי יתדותי, בהם אשען ואסמך, בזכותם וכחם אבטח ואקוה, כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת, אהה ה' מלמני, אהה ה' פדני, ראה מסכן כמוני מורף בלב ומים, תהום אל תהום קורא לקול צנוריד כל משבריד ונלדך עלי עברו, צוד צדוני בצפור, אויבי הנם, צמתו כבור חיי, וידו אבן בי, צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי, קראתי שמך ה' מבור תהתיות:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, מלא רחמים, מלא חסד הנם, מלא חנינות, מלא רחמנות, מלא טוב, מלא רצון, כבר קבלנו עלינו לקרא אליך תמיד, והנני מקים קבלתינו והנני קורא אליך, ממקום שפל פנה ממקומות מגונים באלה, ממעמקים קראתיך ה', מעמקי עמקים, מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה, ואם בעזונותינו הרבים ירדנו למקום שירדנו, וירדנו עכשו בעיקבות משיחא למקומות

נמוכים ושפלים מאד מאד שלא ירדו ישראל לתוכם מעולם, כמו שכתוב, ותירד פלאים אין מנחם לה, אף על פי כן, אין אנו מיאשים עצמנו, חס ושלום, בשום אופן בעולם כלל, כי כבר הבטחתנו להשיבנו ממצולות ים, כמו שכתוב: אמר אדני, מפשן אשיב, אשיב ממצולות ים, וכתוב: ואף גם זאת, בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפך בריתי אתם כי אני ה' אלוהיהם:

רבנו של עולם, פתח פיך לאלם כמוני, ותשלח לי דבורים מפעון קדשך מן השמים, באופן שאוכל לנצח אותך, לרצות ולפייס אותך, שתקבל ברחמיך הרבים ובחסידיך העצומים את אלו העשרה קפיטל תהלים שאמרת לי לפניך, באלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו, ואף על פי שאיני יודע לכוון שום פניה מהפונות העצומות והנוראות, שיש באלו העשרה מזמורים, יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלוהי אבותי, שתהא חשוכה לפניך האמירה בפה לבד, באלו השגתי וכוונתי כל הפסודות והפונות שיש בהם, ויהיו אמרי לרצון לפני אדון כל, והנני משליך יחבי עליך, והנני מקשר עצמי לכל הצדיקים האמיתיים שבדורינו, ולכל הצדיקים האמיתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ חמה. (ובפרט להצדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה רבינו נחמן בן פיגה זיע"א) ועל דעתם ועל פונתם, אמרתי כל אלו העשרה קפיטל תהלים, ובזכותם וכחם אצפה לעורר ולגלות כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם שיר פשוט, כפול, משולש, מרבע, שהם כלולים בשמך המיוחד, הגדול והקדוש, ובזכות וכה השני שמות הקדושים האלו במלואם, שהם אל אלהים (בזה: אל"ף למ"ד, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שהם עולים במספר תפ"ח במספר תהלים, בכח אלו השמות, תזכני, להוציא כל הטיפות קרי לבטלה, מבטן הקליפה שבלעם, אשר מספר שמה עם האותיות עולה תפ"ח. שהיא בקליפה, כנגד קדשת ספר תהלים, ובכח אלו העשרה מזמורי תהלים תעורר השני שמות הקדושים, אל אלהים. ותהרג ותשבר, ותכניע, ותעקור, ותכלה ותבטל את הקליפה הזאת שבלעם, ותכריח אותה, להפליט כל הטיפות הקדושות, מבטנה וקרבה, ותמחה שמה וזכרה, מן העולם, ותקיים מקרא שכתוב, חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל, ותהרוג כל הקליפות שנבראו, על ידי אלו הטיפות, ותוציא ותגזול מהם החיות דקדשה. וכל הנצוצות הקדושים שבלעו על ידי פגם הטא זה, כלם תוציאם, ותחזור ותקבצם בקדשה שנית, ותזכנו לקבל עלינו על מלכות שמים באהבה תמיד, ונזכה לעסק כל ימינו, בתורה ותפלה ומעשים טובים, באמת ובלב שלם, באופן שנוזח לברוא גופים וכלים קדושים, לכל הנשמות דאולין ערמילאין על ידי עונותינו הרבים, על ידי פגם הטיפות קרי שיצאו ממוני לבטלה:

רבנו של עולם אמיץ כח ורב אונים עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים באופן שנוזח לתקן פגם הברית פגם טפי המת, בין מה שפגמנו בזה בשוגג בין במזיד, בין באונם בין ברצון, על הכל תמהל ותמלח לי אלוה סליחות חנון המרבה

לסלח, ונזכר לתקן כל הפגמים בשלימות בתינו, בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ הקודש; ומחול לי וסלח לי וכפר לי על כל החטאים והעונות והפשעים, שחטאתי ופשעתי ופשעתי לפניך ברמ"ח אברי ושס"ה גידי, במחשבה, דבור ומעשה ובחמשה חשים, ובשאר כחות הגוף, ובפרט מה שחטאתי ופשעתי ופגמתי נגדך, בפנים הברית שהוא כלל כל התורה בלה, והרע בעיניך עשיתי, מנעורי עד היום הזה. על הכל תמחל ותסלח ותכפר, מלא רחמים, ותמלא כל השמות שפגמתי בשם הגדול, הרב בפסני מעוני ומחטאתי טהרני, תחטאני באזכר ואמרה, תכפסני ומשלג אלבין, תשמיעני ששון ושמחה, תגלגל עצמות דכית, הסתר פניך מחטאי, וכל עונותי מחה, מחה פשעי למענך, באמור אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך, וחטאתך לא אזכור, ותמלא עלי ברחמים ותהיה בעזרי תמיד. בזכות ופח הצדיקים האמיתיים, ותשמרני ותצילני תמיד, ותתן לי פח להתגבר על יצרי ולכוף ולשפר את תאוותי, ולא אפגום עוד מה שפגמתי, ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ולא אשוב עוד לכסלה, אם און פעלתי לא אוסיף כי כבר הבטחתנו, שגם על זה מועיל תפלה ובקשה, להנצל להבא, ברחמיך האמיתיים מן היצר הרע ופת דיליה, ורחם עלי ותן לי פח וגבורה מאתך, שאזכר להתגבר, ולכבוש את יצרי תמיד, עד שאזכר ברחמיך לגרשו, ולסלקו ולכבולו מעלי לנצח, מעתה ועד עולם, כי כבר פלו ביגון הני, וישנתי באנחה, כשל בעוני כחי, ונצמי עששו, עד אשר כשל פח הסבל. רחם עלי אבי אב הרחמן, רחם עלי שומע תפלה, חוס וחמול עלי שומע צעקה, שומע אנחה, שומע אנקה, רחם רחם, הצל הצל, הושיעה הושיעה, אל ופל דמי ארצה לפניך, אל תתן לשחת נפשי הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי, תרנן לשוני צדקתך חוסה עלי, כרב רחמיך כרב חסדיך, יחמו נא מעיך וחינותיך, על עלוב נפש פמוני, על נרדף פמוני, על מלכך בחטאים פמוני, על חסר דעה חסר עצה פמוני, כי לך לבד עינינו תלויות, לך לבד רעיוני צופיות, דלו עיני למרום, עזר נא הושיעה נא, חוס וחמול נא עלי, והושיעני לשוב אליך בתשובה שלמה, באמת ובלב שלם, ואזכר להיות תמיד כרצונך הטוב, מעתה ועד עולם, כחסדך חייני ואשמרה עדות פיה, לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי:

וברבן יחי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, אדון השמחה והתהלה, אשר לפניך אין שום עצבות כלל לעולם, כמו שכתוב הוד והדר לפניך עז והדרה במקומו שתעזרני ברחמיך העצומים ותזכני להיות בשמחה תמיד, משמח נפשות עגומים, שמח נפשי האומללה מאד, העלובה מאד, העיפה והצמאה והרעבה אליך מאד, חסר ממני יגון ואנחה, שמח נפש עבדך כי אליך ה' נפשי אשא. תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעימות בימיך נצה, השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני שבעני משובך ושמח נפשי בישועתך, וטהר לבי לעבדך באמת. עורה פכודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר, זכנו לכל העשרה מיני נגינה דקדשה שהם מכניעים

ומתקנים פגם הברית, באמור אכרד את ה' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי, לדוד משפיל אשרי נשוי פשע פסוי חטאה, בית והון נחלת אבות ומה' אשה משפלת. יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלוח שאול וישמרו את הבית להמיתו. אזכרה נגינתי בלילה, עם לכבי אשיחה ויחפש רוחי היאכל תפל מבלי מלח: אם יש טעם בריר חלמות. פן תתן לאחרים הודך ושנותיך לאכזרי: ולא אמר איה אלהי עשי מותן זמירות בלילה, שקר החן והכל היפוי, אשה יראת ה' היא תתהלל: ונאמר, הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עזו: הללויה בגבורתיו הללויה כרב גדלו, הללויה בתקע שופר הללויה בגבל וכנור: הללויה בתף ומחול הללויה במנים וענב: הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

רבנו של עולם תקע בשופר גדול לחירותינו, ושא גם לקבץ גליותינו וקרב פזורינו מפין הגוים ונפוצותינו מירפתי ארץ: וקבץ נדחינו יחד מארבע פגפות הארץ לארצנו: וקיים בנו מקרא שכתוב, ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים, אשר הפיצך ה' אלהיך שמה, אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך ה' אלקיך ומשם יקחה: והביאך ה' אלקיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך, וירשתה, והטיבך, והרבה מאבותיך: ונאמר, נאם אדני אלהים מקבץ נדחי ישראל, עוד אקבץ עליי לנקבציו: ונאמר, בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס, ותמחר ותחיש לגאלנו, ותביא לנו את משיח צדקנו, ותבנה את בית קדשנו ותפארתנו, והביאנו לציון עירך ברנה, ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם, כמו שכתוב ופדונוי ה' ישוּבון וכאן ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם, ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: ונאמר כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון, ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל עצי השדה ימחאו כף. ונאמר כי נחם ה' ציון נחם כל הרבותיה, וישם מדברה כעדן וערבתה כגן ה' ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה, שמחו בה' וגילו צדיקים, והרנינו כל ישרי לב: אור זרוע לצדיק, ולישרי לב שמחה. שמחו צדיקים בה', והודו לזכר קדשו, אמן נצח סלה ועד:

זאת התפילה מצאנו באמתחת הכתבים והיא מעט הכמות ורב האיכות:

רבנו של עולם עלת העילות וסיבת כל הסבות, אנת לעילא, לעילא מן בולא, ולית לעילא מנך, דלית מחשבה תפיסא כד כלל, וקד דומיה תהלה, ומרוּמם על כל ברכה ותהילה, אותך אדרש אותך אבקש, שתתתור חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך יודע תעלומות. ובדרך ונתיב הנה תאיר עלי אורך להחזירי בתשובה שלימה לפניך

בְּאֵמֶת. כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת. כְּפִי רְצוֹן מִבְּחַר הַבְּרוּאִים, לְכִלִּי לְחֹשֶׁב בְּמַחְשְׁבֹתַי, שׁוֹם
מַחְשְׁבֹת חוּי, וְשׁוֹם מַחְשְׁבָה וּבִלְבוֹל שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ, רַק לְדַבֵּק בְּמַחְשְׁבוֹת זְכוּת
צַחוּת וְקְדוּשׁוֹת בְּעִבּוֹדְךָ בְּאֵמֶת, בְּהַשְׁגָּתְךָ וּבִתְוֹרַתְךָ. הֵט לְבִי אֶל עֲדוּתֶיךָ, וְתֵן לִי
לֵב טָהוֹר לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת. וּמְצוּלוֹת יָם תּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר גְּדוֹל, חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, תְּשׁוּעַת
ה' בְּהֶרֶף עֵינַי, לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים כֹּל יְמֵי חַיּוֹתַי עַל פְּנֵי הָאָדָמָה: וְאַזְכֶּה לְחַדֵּשׁ נְעוּרַי,
הַיְמִים שֶׁעָבְרוּ בְּחֶשֶׁד, לְהַחְזִירָם אֶל הַקְּדוּשָׁה. וְתַהַיְהִי יְצִיאָתִי מִן הָעוֹלָם כְּבִיאָתִי, כִּלְאֵי
חַטָּא, וְאַזְכֶּה לְחַזוֹת בְּנַעַם ה', וּלְבַקֵּר בְּהַכְּלוֹ, כִּלּוֹ אֹמֵר כְּבוֹד, אֲמֹן נִצַּח סֶלָה וְעַד:

